Официален вестник на Европейския съюз

C 164

Издание на български език

Информация и известия

Година 66

8 май 2023 г.

Съдържание

IV *Информация*

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2023/C 164/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V *Становища*

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2023/C 164/02 Съединени дела C-439/20 P и 441/20 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 март 2023 г. — Европейска комисия/Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Съвет на Европейския съюз (C-439/20 P), и Съвет на Европейския съюз/Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Европейска комисия (C-441/20 P) (Обжалване — Дъмпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 за оттегляне на приемането на ангажимента за двама производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707/ЕС — Допустимост на жалбата в първоинстанционното производство — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Критерий за пряко засягане — Член 277 ДФЕС — Възражение за незаконосъобразност — Допустимост — Правен интерес от обжалване на актовете, послужили като правно основание на обжалвания акт — Регламент (ЕС) 2016/1036 — Член 8, параграф 9 — Регламент (ЕС) 2016/1037 — Член 13, параграф 9 — Последици от оттеглянето от страна на Европейската комисия на съгласието за приемане на ангажимент — Регламент за изпълнение (ЕС) 1238/2013 — Член 3 — Регламент за изпълнение (ЕС) 1239/2013 — Член 2 — Загуба на правото на освобождаване от мита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 — Член 2 — Обявяване за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимент — Изискуемост на митата върху всички засегнати сделки — Липса на прилагане с обратна сила) 2

BG

2023/C 164/03 Дело C-517/20, OL (Удължаване на срока на италианските концесии): Решение на Съда (девети състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Ascoli Piceno — Италия) — Наказателно производство срещу OL (Преюдициално запитване — Членове 49 и 56 ДФЕС — Хазартни игри — Концесии за дейността за събиране на залози — Удължаване на срока на вече предоставени концесии — Регулиране на центровете за предаване на данни, упражняващи тази дейност при липса на концесия и разрешение от полицията — Удължаване на срока на правата, произтичащи от това регулиране — Съкратен срок) 3

2023/C 164/04 Дело C-100/21, Mercedes-Benz Group (Отговорност на производителите на превозни средства, снабдени с измервателно-коригиращи устройства): Решение на Съда (голям състав) от 21 март 2023 г. (преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg — Германия) — QB/Mercedes-Benz Group AG, по-рано Daimler AG (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Одобряване на моторните превозни средства — Директива 2007/46/ЕО — Член 18, параграф 1 — Член 26, параграф 1 — Член 46 — Регламент (ЕО) № 715/2007 — Член 5, параграф 2 — Моторни превозни средства — Дизелов двигател — Емисии на замърсители — Клапан за рециркулация на отработилите газове (клапан EGR) — Намаляване на емисиите на азотни оксиди (NOx), ограничено чрез „температурен прозорец“ — Измервателно-коригиращо устройство — Защита на интересите на отделния купувач на превозно средство, оборудвано със забранено измервателно-коригиращо устройство — Право на обезщетение за вреди, основано на деликтната отговорност на производителя на това превозно средство — Начин за изчисляване на обезщетението за вреди — Принцип на ефективност — Член 267 ДФЕС — Допустимост — Сезиране на Съда от едноличен състав) 4

2023/C 164/05 Дело C-127/21 P: Решение на Съда (трети състав) от 16 март 2023 г. — American Airlines, Inc./Европейска комисия, Delta Air Lines, Inc. (Обжалване — Регламент (ЕО) 139/2004 — Концентрации между предприятия — Пазар на въздушния транспорт — Концентрация, обявена за съвместима с вътрешния пазар — Ангажименти, поети от страните по концентрацията — Решение, с което се признават предходни права — Понятие „подходящо използване“) 5

2023/C 164/06 Дело C-174/21: Решение на Съда (трети състав) от 16 март 2023 г. — Европейска комисия/Република България (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Решение на Съда, установяващо неизпълнение на задължения — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Задължение за предприемане на мерките за изпълнение на такова решение — Твърдяно от Европейската комисия неизпълнение на това задължение — Липса на яснота в официалното уведомително писмо по въпроса дали съдебното решение все още остава да бъде изпълнено към референтната дата — Принцип на правната сигурност — Недопустимост) 5

2023/C 164/07 Дело C-339/21, Colt Technology Services и др.: Решение на Съда (пети състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Colt Technology Services SpA и др./Ministero della Giustizia и др. (Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива (ЕС) 2018/1972 — Член 13 — Условия, с които може да бъде обвързано общото разрешение — Приложение I, част A, точка 4 — Възможност за законно прихващане от компетентните национални органи — Член 3 — Общи цели — Национална правна уредба относно възстановяването на разходи, свързани с действия по прихващане, разпоредени на далекосъобщителните оператори от съдебните органи — Липса на механизъм за пълно възстановяване на разходите — Принцип на пропорционалност, на прозрачност и на недопускане на дискриминация) 6

2023/C 164/08 Дело C-351/22, Beobank: Решение на Съда (пети състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Justice de paix du canton de Forest — Белгия) — ZG/Beobank SA (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Платежни услуги във вътрешния пазар — Директива 2007/64/ЕО — Член 47, параграф 1, буква а) — Информация, предоставяна на платеца след получаване на платежното нареждане — Членове 58, 60 и 61 — Отговорност на доставчика на платежни услуги в случай на неразрешени трансакции — Задължение на този доставчик да възстанови на платеца сумата на неразрешените трансакции — Рамкови договори — Задължение на посочения доставчик да предостави на платеца информация, свързана със съответния получател) 6

2023/C 164/09 Съединени дела C-438/21 P—C-440/21 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 март 2023 г. — Европейска комисия/Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Европейска агенция по лекарствата, Biogen Netherlands BV (C-438/21 P), Biogen Netherlands BV/Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Европейска агенция по лекарствата, Европейска комисия (C-439/21 P), Европейска агенция по лекарствата/Pharmaceutical Works Polpharma S.A, Европейска комисия, Biogen Netherlands BV (C-440/21 P) (Обжалване — Обществено здраве — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Регламент (ЕО) № 726/2004 — Заявление за издаване на разрешение за търговия с генерична версия на лекарствения продукт „Tecfidera“ — Решение на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА), с което се отхвърля заявлението за издаване на разрешение за търговия — Предходно решение на Европейската комисия, с което се приема, че „Tecfidera“ не спада към същото общо разрешение за търговия като „Fumaderm“ — Разрешена преди това комбинация от лекарствени продукти — Последващо разрешение за търговия със съставка от комбинацията от лекарствени продукти — Преценка за наличието на общо разрешение за търговия) 7

2023/C 164/10 Дело C-449/21, Towercast: Решение на Съда (втори състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Towercast/Autorité de la concurrence, Ministre chargé de l'économie (Преюдициално запитване — Конкуренция — Контрол върху концентрациите между предприятия — Регламент (ЕО) 139/2004 — Член 21, параграф 1 — Изключително прилагане на този регламент за операции, попадащи в обхвата на понятието „концентрация“ — Обхват — Концентрация без общностно измерение, която е под предвидените в правото на държава членка прагове за задължителен предварителен контрол и за която не е направено препращане до Европейската комисия — Контрол от органите за защита на конкуренцията на тази държава членка върху такава концентрация с оглед на член 102 ДФЕС — Допустимост) 8

2023/C 164/11 Дело C-511/21 P: Решение на Съда (втори състав) от 16 март 2023 г. — Европейска комисия/Ana Calhau Correia de Paiva (Обжалване — Езиков режим — Конкурс на общо основание EPSO/AD/293/14 — Обявление за конкурс — Ограничаване на избора на втория език на конкурса до немски, английски и френски език — Невключване в списъка на издържалите конкурса — Възражение за незаконосъобразност на обявлението за конкурс — Допустимост) 9

2023/C 164/12 Дело C-522/21, Saatgut-Treuhandverwaltung (KWS Meridian: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken — Германия) — MS/Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Закрила на сортовете растения — Регламент (ЕО) № 2100/94 — Дерогация, предвидена в член 14, параграф 3 — Член 94, параграф 2 — Нарушение — Право на обезщетение — Регламент (ЕО) № 1768/95 — Член 18, параграф 2 — Поправяне на вредите — Минимална обща сума, изчислена въз основа на четирикратна лицензионна такса — Компетентност на Европейската комисия — Невалидност) 9

2023/C 164/13 Дело C-565/21, Caixabank (Комисиона за обработка на кредита): Решение на Съда (четвърти състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Caixabank SA/X (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Членове 3, 4 и 5 — Потребителски договори — Ипотечни кредити — Неравноправни клаузи — Клауза относно комисиона за обработка на кредита — Искане за отмяна на тази клауза и за възстановяване на платената на това основание сума — Ясен и разбираем характер на клаузите — Наличие на специална национална правна уредба) 10

2023/C 164/14 Дело C-696/21 P: Решение на Съда (седми състав) от 16 март 2023 г. — GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG/Европейска комисия (Обжалване — Арбитражна клауза — Шеста и Седма рамкови програми за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002 — 2006 г. и 2007 — 2013 г.) — Рамкова програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ (2014 — 2020 г.) — Допустими разходи — Прихващане на вземания — Искане за възстановяване — Допустимост на иска или жалбата — Член 76, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съюз — Изискване за яснота и точност) . . . 11

2023/C 164/15 Дело C-725/21, SOMEO: Решение на Съда (десети състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Словения) — SOMEO S.A., предишно PEARL STREAM S. A./Republika Slovenija (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Подпозиция 9401 90 80 — Части за седалки за моторни превозни средства — Мрежа за изработване на джобове на гърба на седалките — Протектор за вътрешната част на седалките) 11

2023/C 164/16 Дело C-752/21, Отдел „Митническо разследване и разузнаване“: Решение на Съда (осми състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Хасково — България) — JP ЕООД/Отдел „Митническо разследване и разузнаване“ в Териториална дирекция „Митница Бургас“ (Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) 952/2013 — Митнически кодекс на Съюза — Правни средства за защита — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2005/212/ПВР — Митническа контрабанда — Принадлежащо на трето лице имущество, отнето в хода на административнонаказателно производство — Национално законодателство, което изключва третото лице от категорията на лицата, оправомощени да обжалват наказателното постановление, с което се разпорежда отнемането) 12

2023/C 164/17 Дело C-6/22: Решение на Съда (шести състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Полша) — M.B., U.B., M.B./X S.A. (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Членове 6 и 7 — Последици от установяването на неравноправността на клауза — Договор за ипотечен кредит, индексиран в чуждестранна валута — Запазване на договора без неравноправни клаузи — Воля на потребителя договорът да бъде обявен за недействителен — Прилагане на директивата след обявяването на договора за недействителен — Правомощия и задължения на националния съд) 13

2023/C 164/18 Дело C-9/22, An Bord Pleanála и др. (Обект „St Teresa's Gardens“: Решение на Съда (седми състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от High Court (Ирландия) — Ирландия) — NJ, OZ/An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Член 2, буква а) — Понятието „планове и програми“ — Член 3, параграф 2, буква а) — Екологична оценка — Неустановен в закона акт, изготвен от общински съвет и инвеститор — Директива 2011/92/ЕС — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Член 3, параграф 1 — Задължение за определяне, описване и оценяване по подходящ начин, съобразно особеностите на всеки отделен случай, на преките и непреките въздействия на даден проект — Задължителни министерски насоки относно височината на сградите) 14

2023/C 164/19 Дело C-42/22, Generali Seguros: Решение на Съда (девети състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Generali Seguros SA, по-рано Global, Companhia de Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Освобождаване от ДДС — Член 135, параграф 1, буква а) — Освобождаване на застрахователните и презастрахователните сделки — Член 136, буква а) — Освобождаване на доставките на стоки, използвани единствено за освободена дейност — Понятие за застрахователни сделки — Препродажба на претърпели произшествие превозни средства, придобити от застраховани лица — Принцип на данъчна неутралност) 15

2023/C 164/20 Дело C-50/22, Sogefinancement: Решение на Съда (трети състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Sogefinancement/RW, UV (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2008/48/ЕО — Договори за потребителски кредити — Приложно поле — Право на отказ — Член 14, параграф 7 — Национални разпоредби, които установяват срок, в рамките на който изпълнението на договора не може да започне — Национални процесуални норми, уреждащи служебното разглеждане и санкционирането от националния съд на нарушението на такива разпоредби — Член 23 — Ефективни, пропорционални и възпиращи санкции) 16

2023/C 164/21 Дело C-177/22, Wurth Automotive: Решение на Съда (девети състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg — Австрия) — JA/Wurth Automotive GmbH (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) 1215/2012 — Компетентност при потребителски договори — Понятие за потребител — Поведение на лицето, което претендира качеството потребител, което може да създаде впечатление у другата страна по договора, че това лице действа с професионална или търговска цел) 16

2023/C 164/22 Дело C-239/22, État belge и Promo 54: Решение на Съда (осми състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Белгия) — État belge, Promo 54/Promo 54, État belge (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 12, параграфи 1 и 2 — Доставка на сгради или на части от сгради и прилежащата им земя преди първото обитаване — Липса на разпоредби във вътрешното право, предвиждащи подробните правила за прилагането на критерия, свързан с първото обитаване — Член 135, параграф 1, буква й) — Случаи на освобождаване — Доставка, след преобразуване, на сграда, която е била обитавана за първи път преди преобразуването — Национална административна доктрина, която приравнява съществено преобразуваните сгради на нови сгради) 17

2023/C 164/23 Дело C-358/22, Bolloré logistics: Решение на Съда (седми състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Bolloré logistics SA/Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕИО) 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 195 — Член 217, параграф 1 — Член 221, параграф 1 — Обща митническа тарифа — Задължения на поръчителя на длъжника по митническо задължение — Ред и условия за уведомяване за митническото задължение — Сборове, съответстващи на това задължение, за които длъжникът по задължението не е бил редовно уведомен — Изискуемост на митническото задължение от поръчителя) 18

2023/C 164/24 Съединени дела C-491/20—C-496/20, C-506/20, C-509/20 и C-511/20, Sąd Najwyższy и др.: Определение на Съда (втори състав) от 22 декември 2022 г. (преюдициални запитвания от Sąd Najwyższy — Полша) — W.Ż./A. S., Sąd Najwyższy (C-491/20), W. Ż./K. Z. (C-492/20), P. J./A. T., R. W., Sąd Najwyższy (C-493/20), K. M./T. P., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy (C-494/20), T. M./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy (C-495/20), M. F./T. P. (C-496/20), T. B./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy (C-506/20), M. F./J. M. (C-509/20), B. S./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy (C-511/20) (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Член 267 ДФЕС — Необходимост от тълкуване на правото на Съюза, за да може запитващата юрисдикция да постанови решението си — Липса — Явна недопустимост) 19

2023/C 164/25 Дело C-574/20, Finanzamt Österreich: Определение на Съда (седми състав) от 13 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht — Австрия) — XO/Finanzamt Österreich, с предходно наименование Finanzamt Waldviertel (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Социална сигурност — Семейни обезщетения — Индексация в зависимост от цените — Отговор на преюдициален въпрос, който може да бъде изведен недвусмислено от практиката на Съда — Липса на връзка между преюдициалния въпрос и главното производство — Явно недопустим въпрос) 20

2023/C 164/26 Дело C-379/21, ТИ БИ АЙ Банк: Определение на Съда (девети състав) от 17 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Софийски районен съд — България) — Производство, образувано по почин на ТИ БИ АЙ Банк (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Потребителски кредит — Директива 93/13/ЕИО — Член 6, параграф 1 — Неравноправни клаузи — Отказ да се издаде заповед за незабавно изпълнение на парично задължение в случай на претенция, основана на неравноправна клауза — Последици, свързани с неравноправния характер на договорна клауза — Указания на висшестоящ съд, които не са съобразени с посочените последици) 21

2023/C 164/27 Дело C-729/21, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi: Определение на Съда (девети състав) от 16 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — W. Sp. z o. o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 19 — Понятие „прехвърляне на съвкупност или част от активи“ — Договор за продажба на търговски център — Прехвърляне на предприятие — Прехвърляне на част от материалните и нематериалните активи на предприятието) 22

2023/C 164/28 Съединени дела C-198/22 и C-199/22: Определение на Съда (шести състав) от 6 март 2023 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 11 de Barcelona — Испания) — QJ и IP/Deutsche Bank AG (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 101 ДФЕС — Директива 2014/104/ЕС — Член 10 — Приложно поле ratione temporis — Искове за обезщетение за вреди за нарушенията на разпоредбите на правото на Европейския съюз в областта на конкуренцията — Давностен срок — Нарушение, извършено преди влизането в сила на Директивата — Защита на потребителите) 22

2023/C 164/29 Дело C-289/22, A.T.S. 2003: Определение на Съда (пети състав) от 9 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — A.T.S. 2003 Vagyonvédelmi és Szolgáltató Zrt., в ликвидация/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник — Данъчно облагане — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168 и 178 — Право на приспадане на платения по получени доставки ДДС — Измама — Доказателство — Задължение за дължима грижа на данъчнозадълженото лице — отчитане на нарушение на националните разпоредби, уреждащи предоставянето на въпросните услуги) 23

2023/C 164/30 Дело C-350/22, Юробанк България: Определение на Съда (седми състав) от 23 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Апелативен съд — София — България) — НО/„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД (Заличаване) 25

2023/C 164/31 Дело C-493/22, ARMAPROCURE: Определение на Съда (осми състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bucureşti — Румъния) — Armaprocure SRL/Ministerul Apărării Naționale, BlueSpace TECHNOLOGY SRL (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обществени поръчки — Директива 2009/81/ЕО — Член 55, параграф 4 — Член 57, параграф 2 — Правен интерес — Достъп до производства по обжалване — Оферент, изключен от процедурата за възлагане на обществена поръчка със станало окончателно решение на възлагащия орган — Национална правна уредба, която лишава такъв оферент от достъп до способ за защита — Липса на правен интерес) 25

2023/C 164/32 Дело C-530/22, Dunaj-Finanse: Определение на Съда (шести състав) от 16 февруари 2023 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Полша) — Dunaj-Finanse sp. z o.o./KG (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Железопътен транспорт — Права и задължения на пътниците — Регламент (ЕО) № 1371/2007 — Член 3, точка 8 — Договор за превоз — Понятие — Пътник, който няма билет при качването си във влака — Защита на потребителите) 26

2023/C 164/33 Дело C-681/22 P: Жалба, подадена на 7 ноември 2022 г. от Olimp Laboratories sp. z o.o. срещу решението, постановено от Общия съд на 7 септември 2022 г. по дело T-9/22, Olimp Laboratories/EUIPO 26

2023/C 164/34 Дело C-788/22 P: Жалба, подадена на 28 декември 2022 г. от Louis Vuitton Malletier срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 19 октомври 2022 г. по дело T-275/21, Louis Vuitton Malletier/EUIPO — Wisniewski 27

2023/C 164/35 Дело C-792/22: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 23 декември 2022 г. — Procedimento penale a carico di MG 27

2023/C 164/36 Дело C-796/22, INSS: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Испания), постъпило на 30 декември 2022 г. — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)/Bernardino 28

2023/C 164/37 Дело C-4/23: Преюдициално запитване от Judecătoria Sectorului 6 Bucureşti (Румъния), постъпило на 3 януари 2023 г. — M.-A.A./Direcția de Evidență a Persoanelor Cluj, Direcția pentru Evidența Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne, Municipiul Cluj-Napoca, с участието на: Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Asociația Accept 29

2023/C 164/38 Дело C-10/23, Remia Com Impex: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație şi Justiție (Румъния), постъпило на 11 януари 2023 г. — Remia Com Impex SRL/Autoritatea Națională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranța Alimentelor, Direcția Sanitară Veterinară şi pentru Siguranța Alimentelor Dolj 29

2023/C 164/39 Дело C-20/23, Instituto da Segurança Social e.a.: Преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto (Португалия), постъпило на 16 януари 2023 г. — SF/MV, Instituto da Segurança Social, IP, Autoridade Tributária e Aduaneira, Cofidis SA — Sucursal em Portugal 30

2023/C 164/40 Дело C-36/23, Familienkasse Sachsen: Преюдициално запитване от Finanzgerichts Bremen (Германия), постъпило на 25 януари 2023 г. — L/Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit 31

2023/C 164/41 Дело C-52/23, flightright: Преюдициално запитване от Amtsgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 3 февруари 2023 г. — flightright GmbH/TAP Portugal 32

2023/C 164/42 Дело C-73/23, Chaudfontaine Loisirs: Преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège (Белгия), постъпило на 10 февруари 2023 г. — Chaudfontaine Loisirs/État belge 32

2023/C 164/43 Дело C-152/21, Ogres HES: Определение на председателя на Съда от 7 февруари 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Augstākā tiesa (Senāts) — Латвия) — SIA „Ogres HES“, *при участието на:* Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija 33

2023/C 164/44 Дело C-317/21, G-Finance: Определение на председателя на Съда от 28 декември 2022 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'arrondissement de Luxembourg — Люксембург) — G-Finance SARL, DV/Luxembourg Business Registers 33

2023/C 164/45 Дело C-423/21, Grand Production: Определение на председателя на първи състав на Съда от 13 февруари 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Grand Production d.o.o./GO4YU GmbH, DH, GO4YU d.o.o, MTEL Austria GmbH 34

2023/C 164/46 Дело C-698/22, ТП и ОФ: Определение на председателя на Съда от 12 януари 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Апелативен съд — Варна — България) — наказателно производство срещу Т.П., О.Ф 34

Общ съд

2023/C 164/47 Дело T-597/21: Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Basaglia/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) 1049/2001 — Документи относно някои проекти в рамките на програмата eTEN и на Пета и Шеста рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие — Частичен отказ за достъп — Липса на документи — Едностранно ограничение на приложното поле на заявлението за достъп — Задължение за конкретно и индивидуално разглеждане — Прекомерно работно натоварване — Член 266 ДФЕС — Решение, прието в изпълнение на решение на Общия съд — Мерки за изпълнение на отменително съдебно решение) 35

2023/C 164/48 Дело T-727/21: Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — TO/EUAA (Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Публична служба — Срочно наети служители — Назначаване — Външна обява за свободна длъжност [поверително] — Решение да не се удължава валидността на списък с резерви — Срок за обжалване по административен ред — Публикуване в интернет — Липса на извинима грешка — Недопустимост) 35

2023/C 164/49 Дело T-89/22: Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Homy Casa/EUIPO — Albatros International (Столове) (Промишлен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ стол — Предходен промишлен дизайн — Основание за недействителност — Оповестяване на предходния промишлен дизайн — Оповестяване в интернет — Установяване на предходния промишлен дизайн — Правомощие за преценка на апелативния състав — Член 63, параграф 1 от Регламент (ЕО) 6/2002) 36

2023/C 164/50 Дело T-91/22: Решение на Общия съд от 8 март 2023 г. — Ruhorimbere/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки с оглед на положението в Демократична република Конго — Замразяване на средства — Ограничения за достъп до територията на държавите членки — Запазване на името на жалбоподателя в списъка на визираните лица — Право на изслушване — Доказателство за обосноваността на вписването и запазването в списъците — Явна грешка в преценката — Продължаване на фактическите и правните обстоятелства, довели до приемането на ограничителните мерки) 37

2023/C 164/51 Дело T-94/22: Решение на Общия съд от 8 март 2023 г. — Mutondo/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки с оглед на положението в Демократична република Конго — Замразяване на средства — Ограничения за достъп до територията на държавите членки — Запазване на името на жалбоподателя в списъка на визираните лица — Доказателство за обосноваността на вписването и запазването в списъците — Промяна във фактическите и правните обстоятелства, довели до приемането на ограничителните мерки) 37

2023/C 164/52 Дело T-133/22: Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Katjes Fassin/EUIPO (THE FUTURE IS PLANT-BASED) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „THE FUTURE IS PLANT-BASED“ — Марка, представляваща рекламен лозунг — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) 38

2023/C 164/53 Дело T-174/22: Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Novartis/EUIPO — AstraZeneca (BREZTREV) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „BREZTREV“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз „ONBREZ“, „DAYBREZ“, „BREZILIZER“ и „BREEZHALER“ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) 39

2023/C 164/54 Дело T-175/22: Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Novartis/EUIPO — AstraZeneca (BREZTRI) (Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „BREZTRI“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз „ONBREZ“, „BREZILIZER“ и „BREEZHALER“ — Липса на вероятност от объркване — Липса на засилен отличителен характер на по-ранните марки — Член 60, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 27, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) 2018/625) 39

2023/C 164/55 Дело T-178/22: Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — FA World Entertainment/EUIPO (FUCKING AWESOME) (Марка на Европейския съюз — Посочваща Европейския съюз международна регистрация — Словна марка „FUCKING AWESOME“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Правна сигурност — Равно третиране — Принцип на добра администрация) 40

2023/C 164/56 Дело T-194/22: Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Zelmotor/EUIPO — B&B Trends (zelmotor) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „zelmotor“ — Липса на реално използване на марката — Член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001) 40

2023/C 164/57 Дело T-429/22: Определение на Общия съд от 6 март 2023 г. — Oatly/EUIPO — D's Naturals (Wow no cow!) (Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне по същество) 41

2023/C 164/58 Дело T-615/22: Определение на Общия съд от 16 февруари 2023 г. — Кипър/EUIPO — Cemet (Halime) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Окончателно отхвърляне на заявката за регистрация на марката в рамките на паралелно производство по възражение — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне) 42

2023/C 164/59 Дело T-43/23: Иск, предявен на/Жалба, подадена на 27 януари 2023 г. — SCC Legal/Комисия 42

2023/C 164/60 Дело T-67/23: Жалба, подадена на 13 февруари 2023 г. — UH/ЕЦБ 43

2023/C 164/61 Дело T-95/23: Жалба, подадена на 17 февруари 2023 г. — RWE Supply & Trading/ACER 45

2023/C 164/62 Дело T-96/23: Жалба, подадена на 17 февруари 2023 г. — Uniper Global Commodities/ACER 46

2023/C 164/63 Дело T-141/23: Иск, предявен на 14 март 2023 г. — Merlin и др./Комисия 48

2023/C 164/64 Дело T-143/23: Жалба, подадена на 15 март 2023 г. — VF/Съвет 48

2023/C 164/65 Дело T-145/23: Жалба, подадена на 17 март 2023 г. — Eurosemillas/OCVV — Nador Cott Protection и Carpa Dorada (Nadorcott) 49

2023/C 164/66 Дело T-153/23: Жалба, подадена на 21 март 2023 г. — WhatsApp Ireland/Европейски комитет по защита на данните 50

2023/C 164/67 Дело T-485/20: Определение на Общия съд от 9 март 2023 г. — Junqueras i Vies/Парламент 51

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*

(2023/C 164/01)

Последна публикация

ОВ C 155, 2.5.2023 г.

Предишни публикации

ОВ C 134, 17.4.2023 г.

ОВ C 127, 11.4.2023 г.

ОВ C 121, 3.4.2023 г.

ОВ C 112, 27.3.2023 г.

ОВ C 104, 20.3.2023 г.

ОВ C 94, 13.3.2023 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 март 2023 г. — Европейска комисия/Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Съвет на Европейския съюз (C-439/20 P), и Съвет на Европейския съюз/Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Европейска комисия (C-441/20 P)

(Съединени дела C-439/20 P и 441/20 P) ([1])

(Обжалване — Дъмпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 за оттегляне на приемането на ангажимента за двата производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707/ЕС — Допустимост на жалбата в първоинстанционното производство — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Критерий за пряко засягане — Член 277 ДФЕС — Възражение за незаконосъобразност — Допустимост — Правен интерес от обжалване на актовете, послужили като правно основание на обжалвания акт — Регламент (ЕС) 2016/1036 — Член 8, параграф 9 — Регламент (ЕС) 2016/1037 — Член 13, параграф 9 — Последици от оттеглянето от страна на Европейската комисия на съгласието за приемане на ангажимент — Регламент за изпълнение (ЕС) 1238/2013 — Член 3 — Регламент за изпълнение (ЕС) 1239/2013 — Член 2 — Загуба на правото на освобождаване от мита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 — Член 2 — Обявяване за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимент — Изискуемост на митата върху всички засегнати сделки — Липса на прилагане с обратна сила)

(2023/C 164/02)

Език на производството: английски

Страни

(Дело C-439/20 P)

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: G. Luengo и T. Maxian Rusche)

Други страни в производството: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (представители: първоначално P. Heeren, advocaat, Y. Melin и B. Vigneron, avocats, впоследствие P. Heeren, advocaat, и Y. Melin, avocat), Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocată)

(Дело C-441/20 P)

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, подпомаган от N. Tuominen, avocată)

Други страни в производството: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (представители: първоначално P. Heeren, advocaat, Y. Melin и B. Vigneron, avocats, впоследствие P. Heeren, advocaat, и Y. Melin, avocat), Европейска комисия (представители: G. Luengo и T. Maxian Rusche)

Диспозитив

1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 8 юли 2020 г., Jiangsu Seraphim Solar System/Комисия (T-110/17, EU:T:2020:315).

2) Отхвърля жалбата за отмяна, подадена от Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd пред Общия съд на Европейския съюз.

3) Осъжда Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd да заплати съдебните разноски, направени от Европейската комисия и от Съвета на Европейския съюз в първоинстанционното производство и в рамките на производствата по обжалване.

(1) ОВ C 378, 9.11.2020 г.

Решение на Съда (девети състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Ascoli Piceno — Италия) — Наказателно производство срещу OL

(Дело C-517/20 (1), OL (Удължаване на срока на италианските концесии)

(Преюдициално запитване — Членове 49 и 56 ДФЕС — Хазартни игри — Концесии за дейността за събиране на залози — Удължаване на срока на вече предоставени концесии — Регулиране на центровете за предаване на данни, упражняващи тази дейност при липса на концесия и разрешение от полицията — Удължаване на срока на правата, произтичащи от това регулиране — Съкратен срок)

(2023/C 164/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Ascoli Piceno

Страна в главното производство

OL

при участието на: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Ascoli Piceno

Диспозитив

Членове 49 и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат удължаване на срока на концесиите в сектора на хазартните игри и на правата, които произтичат от регулирането на положението на центровете за предаване на данни, които вече са упражнявали към определена дата дейности по събиране на залози в полза на чуждестранни букмейкъри, без да притежават концесия и разрешение от полицията, стига такова удължаване на срока, което може да бъде обосновано по-специално с императивни съображения от общ интерес, като целта да се осигури непрекъснатостта на контрола върху операторите от този сектор, за да се осигури защитата на потребителите, да не е в състояние да гарантира постигането на тази цел или да надхвърля необходимото за постигането на последната.

(1) ОВ C 257, 4.7.2022 г.

Решение на Съда (голям състав) от 21 март 2023 г. (преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg — Германия) — QB/Mercedes-Benz Group AG, по-рано Daimler AG

(Дело C-100/21 [1], Mercedes-Benz Group (Отговорност на производителите на превозни средства, снабдени с измервателно-коригиращи устройства)

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Одобряване на моторните превозни средства — Директива 2007/46/ЕО — Член 18, параграф 1 — Член 26, параграф 1 — Член 46 — Регламент (ЕО) № 715/2007 — Член 5, параграф 2 — Моторни превозни средства — Дизелов двигател — Емисии на замърсители — Клапан за рециркулация на отработилите газове (клапан EGR) — Напаляване на емисиите на азотни оксиди (NOx), ограничено чрез „температурен прозорец“ — Измервателно-коригиращо устройство — Защита на интересите на отделния купувач на превозно средство, оборудвано със забранено измервателно-коригиращо устройство — Право на обезщетение за вреди, основано на деликтната отговорност на производителя на това превозно средство — Начин за изчисляване на обезщетението за вреди — Принцип на ефективност — Член 267 ДФЕС — Допустимост — Сезиране на Съда от едноличен състав)

(2023/C 164/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Ravensburg

Страни в главното производство

Ищец: QB

Ответник: Mercedes-Benz Group AG, по-рано Daimler AG

Диспозитив

1) Член 18, параграф 1, член 26, параграф 1 и член 46 от Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива), изменена с Регламент (ЕО) № 385/2009 на Комисията от 7 май 2009 година, във връзка с член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

освен общи интереси, защитават и частните интереси на отделния купувач на моторно превозно средство спрямо производителя на същото, когато то е оборудвано със забранено измервателно-коригиращо устройство по смисъла на последната разпоредба.

2) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че щом в него няма разпоредби в тази област, правилата за присъждането на обезщетение за вредите, действително причинени на купувача на превозно средство, оборудвано със забранено измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 5, параграф 2 от Регламент № 715/2007, следва да се определят от правото на съответната държава членка, като присъжданото обезщетение трябва да е подходящо предвид претърпените вреди.

[1] ОВ C 217, 7.6.2021 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 март 2023 г. — American Airlines, Inc./Европейска комисия, Delta Air Lines, Inc.

(Дело C-127/21 P) [1]

(Обжалване — Регламент (ЕО) 139/2004 — Концентрации между предприятия — Пазар на въздушния транспорт — Концентрация, обявена за съвместима с вътрешния пазар — Ангажименти, поети от страните по концентрацията — Решение, с което се признават предходни права — Понятие „подходящо използване“)

(2023/C 164/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: American Airlines, Inc. (представители: J.-P. Poitras, адвокат, J. Ruiz Calzado, abogado, J. Wileur, адвокат)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: T. Franchoo, H. Leupold и L. Wildpanner), Delta Air Lines, Inc. (представители: C. Angeli, адвокат, M. Demetriou, BL, и I. Giles, advocaat)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда American Airlines Inc. да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия и на Delta Air Lines Inc., направени в рамките на настоящото производство.

[1] ОВ C 163, 3.5.2021 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 март 2023 г. — Европейска комисия/Република България

(Дело C-174/21) [1]

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Решение на Съда, установяващо неизпълнение на задължения — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Задължение за предприемане на мерките за изпълнение на такова решение — Твърдяно от Европейската комисия неизпълнение на това задължение — Липса на яснота в официалното уведомително писмо по въпроса дали съдебното решение все още остава да бъде изпълнено към референтната дата — Принцип на правната сигурност — Недопустимост)

(2023/C 164/06)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Noll-Ehlers и И. Залогин)

Ответник: Република България (представители: първоначално Л. Захариева, Цв. Митова и М. Георгиева, а впоследствие от Л. Захариева и Цв. Митова)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Полша (представител: B. Majczyna)

Диспозитив

1) Отхвърля иска като недопустим.

2) Европейската комисия понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Република България.

3) Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

[1] ОВ C 206, 31.5.2021 г.

Решение на Съда (пети състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Colt Technology Services SpA и др./Ministero della Giustizia и др.

(Дело C-339/21 ([1]), Colt Technology Services и др.)

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива (ЕС) 2018/1972 — Член 13 — Условия, с които може да бъде обвързано общото разрешение — Приложение I, част A, точка 4 — Възможност за законно прихващане от компетентните национални органи — Член 3 — Общи цели — Национална правна уредба относно възстановяването на разходи, свързани с действия по прихващане, разпоредени на далекосъобщителните оператори от съдебните органи — Липса на механизъм за пълно възстановяване на разходите — Принцип на пропорционалност, на прозрачност и на недопускане на дискриминация)

(2023/C 164/07)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma

Ответници: Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Procura Generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locr, Wind Tre SpA

Диспозитив

Член 13, във връзка с член 3 от Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения, и част A, точка 4 от приложение I към нея трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която не изисква пълно възстановяване на разходите, които доставчиците на електронни съобщителни услуги действително са направили, за да осигурят възможност за законно прихващане от компетентните национални органи на електронни съобщения, стига тази уредба да е недискриминационна, пропорционална и прозрачна.

([1]) ОВ C 329, 16.8.2021 г.

Решение на Съда (пети състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Justice de paix du canton de Forest — Белгия) — ZG/Beobank SA

(Дело C-351/22, Beobank) ([1])

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Платежни услуги във вътрешния пазар — Директива 2007/64/ЕО — Член 47, параграф 1, буква a) — Информация, предоставяна на платеца след получаване на платежното нареждане — Членове 58, 60 и 61 — Отговорност на доставчика на платежни услуги в случай на неразрешени трансакции — Задължение на този доставчик да възстанови на платеца сумата на неразрешените трансакции — Рамкови договори — Задължение на посочения доставчик да предостави на платеца информация, свързана със съответния получател)

(2023/C 164/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Justice de paix du canton de Forest

Страни в главното производство

Ищец: ZG

Ответник: Beobank SA

Диспозитив

Член 47, параграф 1, буква а) от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО

трябва да се тълкува в смисъл, че:

доставчикът на платежни услуги на платеца е длъжен да му предостави информацията, позволяваща идентифицирането на физическото или юридическото лице, което е получило платежна трансакция, с която е задължена сметката на този платец, а не само информацията, с която този доставчик разполага по отношение на тази платежна трансакция, след като е положил максимални усилия.

(1) ОВ C 338, 23.8.2021 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 март 2023 г. — Европейска комисия/Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Европейска агенция по лекарствата, Biogen Netherlands BV (C-438/21 P), Biogen Netherlands BV/Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Европейска агенция по лекарствата, Европейска комисия (C-439/21 P), Европейска агенция по лекарствата/Pharmaceutical Works Polpharma S.A, Европейска комисия, Biogen Netherlands BV (C-440/21 P)

(Съединени дела C-438/21 P—C-440/21 P) (1)

(Обжалване — Обществено здраве — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Регламент (ЕО) № 726/2004 — Заявление за издаване на разрешение за търговия с генерична версия на лекарствения продукт „Tecfidera“ — Решение на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА), с което се отхвърля заявлението за издаване на разрешение за търговия — Предходно решение на Европейската комисия, с което се приема, че „Tecfidera“ не спада към същото общо разрешение за търговия като „Fumaderm“ — Разрешена преди това комбинация от лекарствени продукти — Последващо разрешение за търговия със съставка от комбинацията от лекарствени продукти — Преценка за наличието на общо разрешение за търговия)

(2023/C 164/09)

Език на производството: английски

Страни

(Дело C-438/21 P)

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: първоначално S. Bourgois, L. Haasbeek и A. Sipos, а впоследствие L. Haasbeek и A. Sipos)

Други страни в производството: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (представители: N. Carbonnelle, адвокат, S. Faircliffe, solicitor и M. Martens, advocaat), Европейска агенция по лекарствата (ЕМА) (представители: S. Drosos, H. Kerr и S. Marino), Biogen Netherlands BV (представител: C. Schoonderbeek, advocaat)

(Дело C-439/21 P)

Жалбоподател: Biogen Netherlands BV (представител: C. Schoonderbeek, advocaat)

Други страни в производството: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (представители: N. Carbonnelle, адвокат, S. Faircliffe, solicitor и M. Martens, advocaat), Европейска агенция по лекарствата (ЕМА) (представители: S. Drosos и S. Marino), Европейска комисия (представители: първоначално S. Bourgois, L. Haasbeek и A. Sipos, а впоследствие L. Haasbeek и A. Sipos)

(Дело C-440/21 P)

Жалбоподател: Европейска агенция по лекарствата (EMA) (представители: S. Drosos, H. Kerr и S. Marino)

Други страни в производството: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (представители: N. Carbonnelle, адвокат, S. Faircliffe, solicitor и M. Martens, advocaat), Европейска комисия (представители: първоначално S. Bourgois, L. Haasbeek и A. Sipos, а впоследствие L. Haasbeek и A. Sipos), Biogen Netherlands BV (представител: C. Schoonderbeek, advocaat)

Диспозитив

1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 5 май 2021 г., Pharmaceutical Works Polpharma/EMA (T-611/18, EU:T:2021:241).

2) Отхвърля жалбата на Pharmaceutical Works Polpharma S.A. по дело T-611/18.

3) Осъжда Pharmaceutical Works Polpharma S.A. да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия, Biogen Netherlands BV и Европейската агенция по лекарствата (EMA).

([1]) ОВ C 391, 27.9.2021 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Towercast/Autorité de la concurrence, Ministre chargé de l'économie

(Дело C-449/21, Towercast) ([1])

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Контрол върху концентрациите между предприятия — Регламент (ЕО) 139/2004 — Член 21, параграф 1 — Изключително прилагане на този регламент за операции, попадащи в обхвата на понятието „концентрация" — Обхват — Концентрация без общностно измерение, която е под предвидените в правото на държава членка прагове за задължителен предварителен контрол и за която не е направено препращане до Европейската комисия — Контрол от органите за защита на конкуренцията на тази държава членка върху такава концентрация с оглед на член 102 ДФЕС — Допустимост)

(2023/C 164/10)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Towercast

Ответници: Autorité de la concurrence, Ministre chargé de l'économie

при участието на: Tivana Topco SA, Tivana Midco SARL, TDF Infrastructure Holding SAS, TDF Infrastructure SAS, Tivana France Holdings SAS

Диспозитив

Член 21, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска концентрация на предприятия без общностно измерение по смисъла на член 1 от този регламент, която е под предвидените в националното право прагове за задължителен предварителен контрол и за която не е направено препращане до Европейската комисия съгласно член 22 от посочения регламент, да бъде разглеждана от орган по конкуренция на държава членка като съставляваща злоупотреба с господстващо положение, забранена от член 102 ДФЕС, с оглед на структурата на конкуренцията на пазар с национално измерение.

([1]) ОВ C 452, 8.11.2021 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 март 2023 г. — Европейска комисия/Ana Calhau Correia de Paiva

(Дело C-511/21 P) [1]

(Обжалване — Езиков режим — Конкурс на общо основание EPSO/AD/293/14 — Обявление за конкурс — Ограничаване на избора на втория език на конкурса до немски, английски и френски език — Невключване в списъка на издържалите конкурса — Възражение за незаконосъобразност на обявлението за конкурс — Допустимост)

(2023/C 164/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: I. Melo Sampaio, B. Schima и L. Vernier)

Друга страна в производството: Ana Calhau Correia de Paiva (представители: D. Rovetta и V. Villante, avvocati)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Европейската комисия понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на г-жа Ana Calhau Correia de Paiva в настоящото производство по обжалване.

[1] ОВ C 2, 3.1.2022 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken — Германия) — MS/Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Дело C-522/21, Saatgut-Treuhandverwaltung (KWS Meridian) [1]

(Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Закрила на сортовете растения — Регламент (ЕО) № 2100/94 — Дерогация, предвидена в член 14, параграф 3 — Член 94, параграф 2 — Нарушение — Право на обезщетение — Регламент (ЕО) № 1768/95 — Член 18, параграф 2 — Поправяне на вредите — Минимална обща сума, изчислена въз основа на четирикратна лицензионна такса — Компетентност на Европейската комисия — Невалидност)

(2023/C 164/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Pfälzisches Oberlandesgericht Zweibrücken

Страни в главното производство

Жалбоподател: MS

Ответник: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Диспозитив

Член 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1768/95 на Комисията от 24 юли 1995 година за установяване на реда и условията за прилагане на дерогацията, предвидена в член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета относно правната закрила на Общността на сортовете растения, изменен с Регламент (ЕО) № 2605/98 на Комисията от 3 декември 1998 г., е навалиден.

[1] ОВ C 513, 20.12.2021 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Caixabank SA/X

(Дело C-565/21, Caixabank (Комисиона за обработка на кредита)) [1]

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Членове 3, 4 и 5 — Потребителски договори — Ипотечни кредити — Неравноправни клаузи — Клауза относно комисиона за обработка на кредита — Искане за отмяна на тази клауза и за възстановяване на платената на това основание сума — Ясен и разбираем характер на клаузите — Наличие на специална национална правна уредба)

(2023/C 164/13)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caixabank SA

Ответник: X

Диспозитив

1) Член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална съдебна практика, която с оглед на национална правна уредба, предвиждаща, че комисионата за обработка представлява възнаграждение за услугите по проучването, одобряването или разглеждането на искане за заем или ипотечен кредит или за други подобни услуги, приема, че клаузата, с която се установява такава комисиона, спада към „основния предмет на договора“ по смисъла на тази разпоредба, поради това че тази комисиона представлява един от основните компоненти на цената.

2) Член 5 от Директива 93/13

трябва да се тълкува в смисъл, че:

за целите на преценката на ясния и разбираем характер на договорна клауза, предвиждаща плащането от кредитополучателя на комисиона за обработка, компетентният съд е длъжен да провери с оглед на всички релевантни фактически обстоятелства дали на кредитополучателя действително е била дадена възможност да оцени произтичащите за него от тази клауза икономически последици, да разбере естеството на услугите, предоставени като насрещна престация за предвидените в посочената клауза разходи, и да провери дали няма припокриване между различните предвидени в договора разходи или между услугите, които се заплащат с тях.

3) Член 3, параграф 1 от Директива 93/13

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска национална съдебна практика, която счита, че договорна клауза, предвиждаща в съответствие с релевантната национална правна уредба плащането от кредитополучателя на комисиона за обработка, с която се възнаграждават услугите по проучването, изготвянето и индивидуалното разглеждане на искане за отпускане на заем или ипотечен кредит, може евентуално да не създава във вреда на потребителя значителна неравнопоставеност между произтичащите от договора права и задължения на страните, при условие че евентуалното наличие на подобна неравнопоставеност бъде предмет на ефективен контрол от страна на компетентния съд в съответствие с изведените от практиката на Съда критерии.

[1] ОВ C 51, 31.1.2022 г.

Решение на Съда (седми състав) от 16 март 2023 г. — GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation: milliarium mbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-696/21 P) ([1])

(Обжалване — Арбитражна клауза — Шеста и Седма рамкови програми за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002 — 2006 г. и 2007 — 2013 г.) — Рамкова програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ (2014 — 2020 г.) — Допустими разходи — Прихващане на вземания — Искане за възстановяване — Допустимост на иска или жалбата — Член 76, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съюз — Изискване за яснота и точност)

(2023/C 164/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (представител: Ch. Mayer, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: L. André, M. Илкова и L. Mantl)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

([1]) ОВ C 73, 14.2.2022 г.

Решение на Съда (десети състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Словения) — SOMEO S.A., предишно PEARL STREAM S.A./Republika Slovenija

(Дело C-725/21 ([1])**, SOMEO)**

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Подпозиция 9401 90 80 — Части за седалки за моторни превозни средства — Мрежа за изработване на джобове на гърба на седалките — Протектор за вътрешната част на седалките)

(2023/C 164/15)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: SOMEO S.A., предишно PEARL STREAM S.A.

Ответник: Republika Slovenija

Диспозитив

Позиция 9401 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакциите съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 1101/2014 на Комисията от 16 октомври 2014 г., Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1754 на Комисията от 6 октомври 2015 г. и Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1821 на Комисията от 6 октомври 2016 г.

трябва да се тълкува в смисъл, че:

понятието „части“ за седалка на моторно превозно средство не включва стоки, които не са абсолютно необходими, за да може тази седалка да изпълнява функцията си.

([1]) ОВ C 109, 7.3.2022 г.

Решение на Съда (осми състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Хасково — България) — JP ЕООД/Отдел „Митническо разследване и разузнаване“ в Териториална дирекция „Митница Бургас“

(Дело C-752/21, Отдел „Митническо разследване и разузнаване“) ([1])

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) 952/2013 — Митнически кодекс на Съюза — Правни средства за защита — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2005/212/ПВР — Митническа контрабанда — Принадлежащо на трето лице имущество, отнето в хода на административнонаказателно производство — Национално законодателство, което изключва третото лице от категорията на лицата, оправомощени да обжалват наказателното постановление, с което се разпорежда отнемането)

(2023/C 164/16)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Хасково

Страни в главното производство

Жалбоподател: JP ЕООД

Ответник: Отдел „Митническо разследване и разузнаване“ в Териториална дирекция „Митница Бургас“

при участието на: Окръжна прокуратура — Хасково

Диспозитив

1) Член 44 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза

трябва да се тълкува в смисъл, че

не допуска национална правна уредба, която не предвижда право на обжалване на наказателно постановление за лице, чието имущество е отнето въз основа на такова постановление, в което обаче това лице не се разглежда като извършител на административното нарушение, свързано с наложената санкция.

2) Член 4 от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления

трябва да се тълкува в смисъл, че

не се прилага към решение относно деяние, което не представлява престъпление.

([1]) ОВ C 109, 7.3.2022 г.

Решение на Съда (шести състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Полша) — M.B., U.B., M.B./X S.A.

(Дело C-6/22) [1]

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Членове 6 и 7 — Последици от установяването на неравноправността на клауза — Договор за ипотечен кредит, индексиран в чуждестранна валута — Запазване на договора без неравноправни клаузи — Воля на потребителя договорът да бъде обявен за недействителен — Прилагане на директивата след обявяването на договора за недействителен — Правомощия и задължения на националния съд)

(2023/C 164/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподатели: M.B., U.B., M.B.

Ответник: X S.A.

Диспозитив

1) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори

трябва да се тълкува в смисъл, че:

когато договор, сключен между потребител и продавач или доставчик, е обявен за недействителен поради неравноправност на някоя от клаузите му, последиците от това обявяване на недействителност трябва да бъдат уредени в националното право на държавите членки в съответствие с предоставената с посочената директива защита на съответния потребител, като по-конкретно се гарантира възстановяване на правното и фактическото положение, в което той би се намирал, ако неравноправната клауза не съществуваше.

2) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че:

не допускат национален съд, от една страна, служебно да разгледа, ако националното право не му предоставя каквото и да било правомощие за това, имущественото положение на потребител, който е поискал сключен от него договор с продавач или доставчик да се обяви за недействителен поради наличие на неравноправна клауза, без която този договор не може да продължи да се изпълнява от правна гледна точка, дори и обявяването на недействителността да може да породи особено неблагоприятни последици за потребителя, и от друга страна, да откаже да обяви недействителността, ако потребителят изрично е предявил такова искане, след като е бил обективно и изчерпателно уведомен за правните последици и за особено неблагоприятните икономически последици от обявяването на недействителността на договора.

3) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национален съд, който е установил неравноправния характер на една от клаузите в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, да запълни празнотата, възникнала в договора след „отстраняването“ на неравноправната клауза, с прилагането на разпоредба от националното право, която не е диспозитивна. Националният съд трябва обаче, като има предвид цялото вътрешно право, да вземе всички необходими мерки, за да защити потребителя от особено неблагоприятните последици, които би могло да породи за него обявяването на недействителността на договора.

[1] ОВ C 158, 11.4.2022 г.

Решение на Съда (седми състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от High Court (Ирландия) — Ирландия) — NJ, OZ/An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

(Дело C-9/22 [1], An Bord Pleanála и др. (Обект „St Teresa's Gardens")

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Член 2, буква а) — Понятието „планове и програми" — Член 3, параграф 2, буква а) — Екологична оценка — Неустановен в закона акт, изготвен от общински съвет и инвеститор — Директива 2011/92/ЕС — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Член 3, параграф 1 — Задължение за определяне, описване и оценяване по подходящ начин, съобразно особеностите на всеки отделен случай, на преките и непреките въздействия на даден проект — Задължителни министерски насоки относно височината на сградите)

(2023/C 164/18)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: NJ, OZ

Ответници: An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

при участието на: DBTR-SCR1 Fund, a Sub Fund of TWTC Multi-Family ICAV

Диспозитив

1) Член 2, буква а) и член 3, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

даден план попада в приложното поле на тази директива, когато, първо, е изготвен съвместно от орган на местно ниво и посочен в този план възложител и е приет от органа на местно ниво, второ, е приет на основание разпоредба, съдържаща се в друг план или програма, и трето, предвижда устройствени дейности, различни от предвидените в друг план или програма, стига обаче да е задължителен най-малко за компетентните органи в областта на издаването на разрешения за проекти.

2) Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска национална правна уредба, която задължава компетентните органи на държава членка, когато решават дали да издадат разрешение за проект, да действат в съответствие с насоки, които изискват, ако е възможно, да се увеличи височината на сградите и за които е била извършена екологична оценка по Директива 2001/42.

[1] ОВ C 158, 11.4.2022 г.

Решение на Съда (девети състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Generali Seguros SA, по-рано Global, Companhia de Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-42/22, Generali Seguros) ([1])

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Освобождаване от ДДС — Член 135, параграф 1, буква а) — Освобождаване на застрахователните и презастрахователните сделки — Член 136, буква а) — Освобождаване на доставките на стоки, използвани единствено за освободена дейност — Понятие за застрахователни сделки — Препродажба на претърпели произшествие превозни средства, придобити от застраховани лица — Принцип на данъчна неутралност)

(2023/C 164/19)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Generali Seguros SA, по-рано Global, Companhia de Seguros SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

1) Член 135, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

трябва да се тълкува в смисъл, че:

сделките, при които застрахователните дружества продават на трети лица вторични суровини от превозни средства, претърпели произшествие по повод покрити от това дружество застрахователни събития, които то е придобило от застрахованите лица, не попадат в приложното поле на тази разпоредба.

2) Член 136, буква а) от Директива 2006/112

трябва да се тълкува в смисъл, че:

сделките, при които застрахователните дружества продават на трети лица вторични суровини от превозни средства, претърпели произшествие по повод покрити от това дружество застрахователни събития, които то е придобило от застрахованите лица, не попадат в приложното поле на тази разпоредба.

3) Принципът на данъчна неутралност, присъщ на обща система на данъка върху добавената стойност,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска липсата на освобождаване на сделките, при които застрахователните дружества продават на трети лица вторични суровини от превозни средства, претърпели произшествие по повод покрити от това дружество застрахователни събития, които то е придобило от застрахованите лица, когато тези придобивания не пораждат право на приспадане.

([1]) ОВ C 171, 25.4.2022 г.

Решение на Съда (трети състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Sogefinancement/RW, UV

(Дело C-50/22 [1], Sogefinancement)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2008/48/ЕО — Договори за потребителски кредити — Приложно поле — Право на отказ — Член 14, параграф 7 — Национални разпоредби, които установяват срок, в рамките на който изпълнението на договора не може да започне — Национални процесуални норми, уреждащи служебното разглеждане и санкционирането от националния съд на нарушението на такива разпоредби — Член 23 — Ефективни, пропорционални и възпиращи санкции)

(2023/C 164/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sogefinancement

Ответник: RW, UV

Диспозитив

Член 14, параграф 7 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета

трябва да се тълкува в смисъл, че:

националните процесуални норми, уреждащи служебното разглеждане и санкционирането от националния съд на нарушението от страна на кредитора на национална разпоредба, която предвижда срок, в рамките на който изпълнението на договора за кредит не може да започне, не попадат в приложното поле на тази директива.

[1] ОВ C 191, 10.5.2022 г.

Решение на Съда (девети състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg — Австрия) — JA/Wurth Automotive GmbH

(Дело C-177/22 [1], Wurth Automotive)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) 1215/2012 — Компетентност при потребителски договори — Понятие за потребител — Поведение на лицето, което претендира качеството потребител, което може да създаде впечатление у другата страна по договора, че това лице действа с професионална или търговска цел)

(2023/C 164/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Salzburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: JA

Ответник: Wurth Automotive GmbH

Диспозитив

1) Член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

трябва да се тълкува в смисъл, че

за да се определи дали лице, сключило договор по буква в) от тази разпоредба, може да се квалифицира като „потребител“ по смисъла на посочената разпоредба, следва да се вземат предвид настоящите или бъдещите цели, преследвани със сключването на този договор, независимо от естеството на извършваната от това лице дейност — като наето лице по трудово правоотношение или като самостоятелно заето лице.

2) Член 17, параграф 1 от Регламент № 1215/2012

трябва да се тълкува в смисъл, че

за да се определи дали лице, сключило договор по буква в) от тази разпоредба, може да бъде квалифицирано като „потребител“ по смисъла на посочената разпоредба, може да се вземе предвид впечатлението, създадено от поведението на това лице у другата страна по договора, изразяващо се по-специално в липсата на възражение от лицето, което се позовава на качеството потребител, срещу разпоредбите на договора, които го определят като търговец, в това, че посоченото лице е сключило договора чрез посредник, който извършва професионална дейност в сферата, до която се отнася договорът, и който след подписването му е попитал другата страна по договора дали може да посочи данъка върху добавената стойност във фактурата по договора, или в това, че то е продало стоката, предмет на договора, скоро след сключването му и е реализирало евентуална печалба.

3) Член 17, параграф 1 от Регламент № 1215/2012

трябва да се тълкува в смисъл, че

когато при цялостната преценка на информацията, с която разполага националният съд, се окаже невъзможно да се установят надлежно някои обстоятелства по сключването на договор, по-специално що се отнася до означенията в договора или до участието на посредник при сключването му, националният съд трябва да прецени доказателствената стойност на тази информация съгласно нормите на националното право, включително въпроса дали при съмнение трябва да се отсъди в полза на лицето, което се позовава на качеството „потребител“ по смисъла на тази разпоредба.

(1) ОВ C 213, 30.5.2022 г.

Решение на Съда (осми състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Белгия) — État belge, Promo 54/Promo 54, État belge

(Дело C-239/22, État belge и Promo 54) (1)

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 12, параграфи 1 и 2 — Доставка на сгради или на части от сгради и прилежащата им земя преди първото обитаване — Липса на разпоредби във вътрешното право, предвиждащи подробните правила за прилагането на критерия, свързан с първото обитаване — Член 135, параграф 1, буква й) — Случаи на освобождаване — Доставка, след преобразуване, на сграда, която е била обитавана за първи път преди преобразуването — Национална административна доктрина, която приравнява съществено преобразуваните сгради на нови сгради)

(2023/C 164/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: État belge, Promo 54

Ответници: Promo 54, État belge

Диспозитив

Член 135, параграф 1, буква й) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, във връзка с член 12, параграфи 1 и 2 от нея,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

предвиденото в първата разпоредба освобождаване за доставката на сгради или на части от сгради и прилежащата им земя, различни от тези, чиято доставка е извършена преди първото обитаване, се прилага и за доставката на сграда, която е била обект на първо обитаване преди преобразуването ѝ, дори съответната държава членка да не е предвидила във вътрешното си право подробни правила за прилагане на критерия за първо обитаване към преобразуванията на сгради, както втората от тези разпоредби ѝ е позволявала да направи.

([1]) ОВ C 257, 4.7.2022 г.

Решение на Съда (седми състав) от 9 март 2023 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Bolloré logistics SA/Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

(Дело C-358/22 ([1]), Bolloré logistics)

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕИО) 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 195 — Член 217, параграф 1 — Член 221, параграф 1 — Обща митническа тарифа — Задължения на поръчителя на длъжника по митническо задължение — Ред и условия за уведомяване за митническото задължение — Сборове, съответстващи на това задължение, за които длъжникът по задължението не е бил редовно уведомен — Изискуемост на митническото задължение от поръчителя)

(2023/C 164/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bolloré logistics SA

Ответници: Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

Диспозитив

Член 195, член 217, параграф 1 и член 221, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г.,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

митническите органи не могат да изискват от поръчителя, визиран в посочения член 195, плащането на митническо задължение, ако длъжникът не е бил редовно уведомен за размера на сборовете.

([1]) ОВ C 340, 5.9.2022 г.

Определение на Съда (втори състав) от 22 декември 2022 г. (преюдициални запитвания от Sąd Najwyższy — Полша) — W.Ż./A. S., Sąd Najwyższy (C-491/20), W. Ż./K. Z. (C-492/20), P. J./A. T., R. W., Sąd Najwyższy (C-493/20), K. M./T. P., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy (C-494/20), T. M./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy (C-495/20), M. F./T. P. (C-496/20), T. B./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy (C-506/20), M. F./J. M. (C-509/20), B. S./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy (C-511/20)

(Съединени дела C-491/20—C-496/20, C-506/20, C-509/20 и C-511/20 [1], Sąd Najwyższy и др.)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Член 267 ДФЕС — Необходимост от тълкуване на правото на Съюза, за да може запитващата юрисдикция да постанови решението си — Липса — Явна недопустимост)

(2023/C 164/24)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главните производства

(Дело C-491/20)

Жалбоподател: W.Ż.

Ответници: A. S., Sąd Najwyższy

при участието на: Prokurator Generalny

(Дело C-492/20)

Жалбоподател: W.Ż.

Ответници: K. Z., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy

при участието на: Prokurator Generalny

(Дело C-493/20)

Жалбоподател: P. J.

Ответници: A. T., R. W., Sąd Najwyższy

при участието на: Prokurator Generalny

(Дело C-494/20)

Жалбоподател: K. M.

Ответници: T. P., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy,

при участието на: Prokurator Generalny

(Дело C-495/20)

Жалбоподател: T. M.

Ответници: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy,

при участието на: Prokurator Generalny

(Дело C-496/20)

Жалбоподател: M. F.

Ответник: T. P.,

при участието на: Prokurator Generalny

(Дело C-506/20)

Жалбоподател: T. B.

Ответници: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy,

при участието на: Prokurator Generalny

(Дело C-509/20)

Жалбоподател: M. F.

Ответник: J. M.

при участието на: Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich

(Дело C-511/20)

Жалбоподател: B. S.

Ответници: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy

при участието на: Prokurator Generalny

Диспозитив

Преюдициалните запитвания, отправени от Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (Върховен съд, Колегия по трудови и социалноосигурителни спорове, Полша) с актове от 15 юли 2020 г., са недопустими.

([1]) ОВ C 44, 8.2.2021 г.

Определение на Съда (седми състав) от 13 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht — Австрия) — XO/Finanzamt Österreich, с предходно наименование Finanzamt Waldviertel

(Дело C-574/20 ([1]), Finanzamt Österreich)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Социална сигурност — Семейни обезщетения — Индексация в зависимост от цените — Отговор на преюдициален въпрос, който може да бъде изведен недвусмислено от практиката на Съда — Липса на връзка между преюдициалния въпрос и главното производство — Явно недопустим въпрос)

(2023/C 164/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: XO

Ответник: Finanzamt Österreich, с предходно наименование Finanzamt Waldviertel

Диспозитив

1) При разглеждането на първия преюдициален въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които, предвид разпоредбата на член 45 ДФЕС, да могат да засегнат валидността на член 7 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване, изменен с Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г.

2) Вторият преюдициален въпрос, поставен от Bundesfinanzgericht (Федерален финансов съд, Австрия) е явно недопустим.

([1]) ОВ C 35, 1.2.2021 г.

Определение на Съда (девети състав) от 17 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Софийски районен съд — България) — Производство, образувано по почин на ТИ БИ АЙ Банк

(Дело C-379/21, ТИ БИ АЙ Банк) ([1])

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Потребителски кредит — Директива 93/13/ЕИО — Член 6, параграф 1 — Неравноправни клаузи — Отказ да се издаде заповед за незабавно изпълнение на парично задължение в случай на претенция, основана на неравноправна клауза — Последици, свързани с неравноправния характер на договорна клауза — Указания на висшестоящ съд, които не са съобразени с посочените последици)

(2023/C 164/26)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Заявител: ТИ БИ АЙ Банк

Диспозитив

1) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори

трябва да се тълкува в смисъл, че:

националната юрисдикция, сезирана със заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение — когато длъжникът потребител не участва в производството до издаването на тази заповед — е длъжна служебно да остави без приложение неравноправна клауза от договора за потребителски кредит, сключен между този потребител и съответния продавач или доставчик, на която се основава част от предявеното вземане. В подобна хипотеза тази юрисдикция разполага с възможността да отхвърли частично това заявление, при условие, от една страна, че съответният договор може да продължи да действа без каквито и да било други изменения, допълнения или поправки, което посочената юрисдикция следва да провери, и от друга страна, че претенциите, произтичащи от тази клауза, могат да бъдат разграничени от останалите претенции в заявлението.

2) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална юрисдикция, която следва да се произнесе по дело, върнато от висшестоящ съд, да бъде обвързана съгласно националното процесуално право от изводите и указанията на висшестоящия съд, когато въз основа на тълкуването, което е поискала от Съда, намира, че тези изводи и указания не отчитат правните последици, свързани с неравноправния характер на клауза от договор за потребителски кредит.

([1]) ОВ C 368, 13.9.2021 г.

Определение на Съда (девети състав) от 16 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — W. Sp. z o. o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

(Дело C-729/21, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi) ([1])

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 19 — Понятие „прехвърляне на съвкупност или част от активи“ — Договор за продажба на търговски център — Прехвърляне на предприятие — Прехвърляне на част от материалните и нематериалните активи на предприятието)

(2023/C 164/27)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: W. Sp. z o. o.

Ответник: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

Диспозитив

1) Член 19, първа алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска разпоредба на националното право, която предвижда, че „прехвърлянето на съвкупност или част от активи“ не подлежи на облагане с данък върху добавената стойност, без да обуславя приложимостта си от условие за наличие на правоприемство между прехвърлител и приобретател.

2) Член 19, първа алинея от Директива 2006/112

трябва да се тълкува в смисъл, че:

понятието „прехвърляне на съвкупност или част от активи“ включва прехвърлянето на част от предприятие, дори когато не всички материални и нематериални активи, които съставляват тази част, са били прехвърлени на приобретателя, при условие че всички прехвърлени активи са достатъчни, за да позволят на това предприятие да извършва самостоятелна стопанска дейност.

([1]) ОВ C 128, 21.3.2022 г.

Определение на Съда (шести състав) от 6 март 2023 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 11 de Barcelona — Испания) — QJ и IP/Deutsche Bank AG

(Съединени дела C-198/22 и C-199/22) ([1])

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 101 ДФЕС — Директива 2014/104/ЕС — Член 10 — Приложно поле ratione temporis — Искове за обезщетение за вреди за нарушенията на разпоредбите на правото на Европейския съюз в областта на конкуренцията — Давностен срок — Нарушение, извършено преди влизането в сила на Директивата — Защита на потребителите)

(2023/C 164/28)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 11 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: QJ (C-198/22)

Ищец: IP (C-199/22)

Ответник: Deutsche Bank AG

Диспозитив

1) Член 101 ДФЕС и принципът на ефективност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба (както е тълкувана от националната съдебна практика), съгласно която давностният срок за предявяване от потребител на иск за обезщетение за вреди за нарушение на разпоредбите на правото на Европейския съюз в областта на конкуренцията започва да тече от датата на публикуване в Официален вестник на Европейския съюз на резюмето на окончателното решение на Европейската комисия, с което е установено нарушението, тъй като може разумно да се предполага, че увреденото лице е узнало абсолютно необходимата информация, позволяваща му да предяви иска си за обезщетение за вреди, на датата на това публикуване.

2) Член 10, параграф 3 от Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията [2] трябва да се тълкува в смисъл, че в приложното му поле ratione temporis попада иск за обезщетение за вреди за нарушение на конкурентното право, който, макар да се отнася до нарушение, прекратено преди влизането в сила на тази директива, е предявен след влизането в сила на разпоредбите за транспонирането ѝ в националното право, доколкото приложимият давностен срок за този иск не е изтекъл преди датата на изтичане на срока за транспониране на посочената директива.

---

[1] Дата на постъпване в Съда: 14.3.2022 г.
[2] ОВ L 349, 2014 г., стр. 1.

Определение на Съда (пети състав) от 9 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — A.T.S. 2003 Vagyonvédelmi és Szolgáltató Zrt., в ликвидация/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-289/22, A.T.S. 2003) [1]

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник — Данъчно облагане — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168 и 178 — Право на приспадане на платения по получени доставки ДДС — Изплата — Доказателство — Задължение за дължима гриža на данъчнозадълженото лице — отчитане на нарушение на националните разпоредби, уреждащи предоставянето на въпросните услуги)

(2023/C 164/29)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: A.T.S. 2003 Vagyonvédelmi és Szolgáltató Zrt., в ликвидация

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Диспозитив

1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална практика, квалифицираща като „упражняване на право, което не съответства на предназначението на това право“ избора на данъчнозадължено лице да упражнява икономическа дейност под формата, която му позволява да намали икономическите си разходи, и на това основание да се откаже на това данъчнозадължено лице правото на приспадане на платения по получени доставки данък върху добавената стойност, когато не е установено наличието на напълно изкуствена конструкция, която не отразява икономическата действителност и е създадена единствено с цел получаване на данъчно предимство, чието предоставяне би било в противоречие с целите на тази директива.

2) Директива 2006/112

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска данъчният орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане на данък върху добавената стойност (ДДС), свързан с доставка на услуги, като се основава на констатации, произтичащи от свидетелски показания, въз основа на които този орган е поставил под съмнение действителното предоставяне на услугите или е приел, че то е свързано с измама с ДДС, ако в първия случай данъчнозадълженото лице не докаже, че доставката на услуги е действително извършена, или ако във втория случай този данъчен орган докаже в съответствие с правилата за доказване, предвидени в националното право, че данъчнозадълженото лице е извършило измама с ДДС или е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е свързана с такава измама.

3) Директива 2006/112

трябва да се тълкува в смисъл, че:

— не допуска данъчният орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане, като приеме за достатъчно доказателство за наличието на измама с данък върху добавената стойност (ДДС) факта, че това данъчнозадължено лице или други икономически оператори, извършващи доставки по веригата от доставки, са нарушили националните правила, уреждащи разглежданите доставки на услуги, без да е установена връзка между това нарушение и правото на приспадане на ДДС;

— въпреки това подобно нарушение може в зависимост от конкретните обстоятелства да представлява един от белезите за наличието на такава измама, както и доказателство, което може в рамките на цялостната преценка на тези обстоятелства да послужи, за да се установи, че данъчнозадълженото лице я е извършило или е участвало активно в нея или за да се установи, че то е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама;

— данъчният орган трябва да определи точно елементите на фактическия състав на измамата с ДДС, да докаже измамните действия и да докаже, че данъчнозадълженото лице е извършило тази измама или е участвало активно в нея или че е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от посочената измама;

— това изискване не означава непременно да се идентифицират всички участници, участвали в тази измама, както и съответните им действия.

4) Директива 2006/112 във връзка с принципа на пропорционалност,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

данъчнозадълженото лице, което желае да упражни правото на приспадане на данък върху добавената стойност (ДДС), по начало не е задължено да провери, че доставчикът и другите оператори нагоре по веригата на плащания са спазили националните правила, уреждащи разглежданите доставки на услуги, както и другите приложими към дейността им национални норми. При наличието обаче на белези, които произтичат от нарушаването на тези правила и които могат да породят у данъчнозадълженото лице подозрения относно наличието на нередности или измами към момента на извършваното от него придобиване, от това данъчнозадължено лице може да се изисква да положи по-голяма грижа и да вземе мерките, които разумно могат да се очакват от него, за да се увери, че с това придобиване то не участва в сделка, която е част от измама с ДДС.

([1]) ОВ C 266, 11.7.2022 г.

Определение на Съда (седми състав) от 23 януари 2023 г. (преюдициално запитване от Апелативен съд — София — България) — НО/„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД

(Дело C-350/22, Юробанк България) [1]

(Заличаване)

(2023/C 164/30)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Апелативен съд — София

Страни в главното производство

Жалбоподател: НО

Ответник: „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД

С определение на Съда (седми състав) от 23 януари 2023 г. делото е заличено от регистъра на Съда.

[1] Дата на постъпване в Съда: 31.5.2022 г.

Определение на Съда (осми състав) от 16 март 2023 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bucureşti — Румъния) — Armaprocure SRL/Ministerul Apărării Naționale, BlueSpace TECHNOLOGY SRL

(Дело C-493/22, ARMAPROCURE) [1]

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обществени поръчки — Директива 2009/81/ЕО — Член 55, параграф 4 — Член 57, параграф 2 — Правен интерес — Достъп до производства по обжалване — Оферент, изключен от процедурата за възлагане на обществена поръчка със станало окончателно решение на възлагащия орган — Национална правна уредба, която лишава такъв оферент от достъп до способ за защита — Липса на правен интерес)

(2023/C 164/31)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Bucureşti

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното и във въззивното производство: Armaprocure SRL

Ответници в първоинстанционното и във въззивното производство: Ministerul Apărării Naționale, BlueSpace Technology SRL

Диспозитив

Член 55, параграф 4 и член 57, параграф 2 от Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагащи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

не допускат оферент, който е бил изключен от процедура за възлагане на обществена поръчка с решение на възлагащия орган, което е станало окончателно, да разполага със способ за защита срещу договора, сключен със спечелилия оферент.

([1]) Дата на постъпване: 22.7.2022 г.

Определение на Съда (шести състав) от 16 февруари 2023 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Полша) — Dunaj-Finanse sp. z o.o./KG

(Дело C-530/22 ([1]), Dunaj-Finanse)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Железопътен транспорт — Права и задължения на пътниците — Регламент (ЕО) № 1371/2007 — Член 3, точка 8 — Договор за превоз — Понятие — Пътник, който няма билет при качването си във влака — Защита на потребителите)

(2023/C 164/32)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie

Страни в главното производство

Ищец: Dunaj-Finanse sp. z o.o.

Ответник: KG

Диспозитив

Член 3, точка 8 от Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт, във връзка с член 6, параграфи 1 и 2 от допълнение A от приложение I към този регламент,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска разпоредба от националното право, съгласно която между превозвач и пътник, заемащ място във влак със свободен достъп без да има намерение да закупи билет, не се сключва никакъв договор за превоз.

([1]) Дата на постъпване в Съда: 9.8.2022 г.

Жалба, подадена на 7 ноември 2022 г. от Olimp Laboratories sp. z o.o. срещу решението, постановено от Общия съд на 7 септември 2022 г. по дело T-9/22, Olimp Laboratories/EUIPO

(Дело C-681/22 P)

(2023/C 164/33)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Olimp Laboratories sp. z o.o. (представител: M. Kondrat, adwokat)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 27 февруари 2023 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) постановява, че не допуска обжалването и жалбоподателят понася направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 28 декември 2022 г. от Louis Vuitton Malletier срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 19 октомври 2022 г. по дело T-275/21, Louis Vuitton Malletier/EUIPO — Wisniewski

(Дело C-788/22 P)

(2023/C 164/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Louis Vuitton Malletier SAS (представители: P. Roncaglia и N. Parrotta, avvocati, и P.-Y. Gautier, avocat)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 21 март 2023 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допуска обжалване и постановява Louis Vuitton Malletier SAS да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 23 декември 2022 г. — Procedimento penale a carico di MG

(Дело C-792/22)

(2023/C 164/35)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Braşov

Страни в главното производство

MG

Граждански ищци: LV, CRA, LCM

Граждански ответник: SC Energotehnica SRL Sibiu

Преюдициални въпроси

1) Допускат ли принципът за защита на работниците и принципът за отговорност на работодателя, залегнали в член 1, параграфи 1 и 2 и член 5, параграф 1 от Директива на Съвета за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (89/391/ЕИО) ([1]), публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* (OB L 183/1989), транспонирана в националния правен ред със Закон № 319/2006 за безопасността и здравето при работа, във връзка с член 31, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, правна уредба като приложимата в главното производство, наложена с решение на националния Конституционен съд, по силата на която административен съд може по искане на работодателя и в състезателно производство единствено с държавния административен орган да реши окончателно, че дадено събитие не може да бъде квалифицирано като трудова злополука по смисъла на директивата и по този начин да попречи на наказателния съд — сезиран както от прокуратурата с наказателно производство срещу отговорния работник, така и от гражданския ищец с граждански иск срещу същия работодател, като граждански ответник в наказателното производство, и срещу негов отговорен служител — да постанови различно решение относно квалифицирането на същото събитие като трудова злополука, аспект, който е част от състава на престъпленията, предмет на наказателното производство (при липсата на който не може да се установи нито наказателна отговорност, нито гражданска отговорност наред с наказателната), като се има предвид силата на пресъдено нещо на окончателното решение по делото пред административния съд?

2) При утвърдителен отговор [на първия въпрос], трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба или практика, съгласно която националните общи съдилища са обвързани от решенията на националния конституционен съд и поради това не могат, освен ако не извършат дисциплинарно нарушение, служебно да оставят без приложение произтичащата от тези решения съдебна практика, дори ако в светлината на решение на Съда те считат, че тази съдебна практика противоречи на член 1, параграфи 1 и 2 и член 5, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО на Съвета, транспонирана в националния правен ред със Закон 319/2006, във връзка с член 31, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

(1) Директива на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, 1989 г., стр 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Испания), постъпило на 30 декември 2022 г. — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)/Bernardino

(Дело C-796/22, INSS)

(2023/C 164/36)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Ответник: Bernardino

Друга страна: Lliza SL

Преюдициални въпроси

1) Следва ли понятието „условия за наемане на работа“ по клауза 4 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, приложено към Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година (относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между UNICE, CEEP и ЕКП) (1), да се тълкува в смисъл, че същото обхваща пенсиите за осигурителен стаж и възраст при непълен осигурителен стаж от системата на социалното осигуряване, на които имат право единствено работниците на пълно работно време, но не и тези на непълно работно време?

2) Следва ли терминът „работник на непълно работно време“ по клаузи 2 и 3 от Директива 97/81/ЕО да се тълкува в смисъл, че същият обхваща работниците на непълно работно време от вертикален цикличен тип („fijos-discontinuos“)?

3) Следва ли клауза 4 от Рамковото споразумение, приложено към Директива 97/81/ЕО, да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство, което изключва работниците на непълно работно време от придобиване на пенсия за осигурителен стаж и възраст при непълен осигурителен стаж с „contrato de relevo“ (договор за частично заместване), и следователно представлява дискриминация спрямо работниците на пълно работно време, която не е обоснована от обективни причини?

4) Следва ли Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (2) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която изключва лицата, работещи на непълно работно време, от възможността да бъдат бенефициери и следователно да имат право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при непълен осигурителен стаж (с едновременно сключване на „contrato de relevo“ (договор за частично заместване), което представлява необоснована от обективни причини дискриминация, основана на пола?

(1) ОВ L 14, стр. 9.
(2) ОВ L 6, стр. 24.

Преюдициално запитване от Judecătoria Sectorului 6 București (Румъния), постъпило на 3 януари 2023 г. — M.-A.A./Direcția de Evidență a Persoanelor Cluj, Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne, Municipiul Cluj-Napoca, с участието на: Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Asociația Accept

(Дело C-4/23)

(2023/C 164/37)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Sectorului 6 București

Страни в главното производство

Жалбоподател: M.-A.A

Ответници: Direcția de Evidență a Persoanelor Cluj, Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne, Municipiul Cluj-Napoca

Встъпили страни: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Asociația Accept

Преюдициални въпроси

1) Възпрепятства ли фактът, че член 43, буква i) и член 57 от Legea nr. 119/1996 privind actele de stare civilă (Закон № 119/1996 за актовете за гражданско състояние) не признават промените в актовете за гражданско състояние, свързани с пола и собственото име, направени от транссексуален мъж с двойно гражданство (румънско и на друга държава членка) в друга държава членка чрез законова процедура за признаване на пола, и изисква от румънския гражданин да проведе изцяло отделно съдебно производство в Румъния срещу местната служба по гражданско състояние и публичния регистър, за което производство Европейският съд по правата на човека е постановил, че не е ясно и предвидимо (дело X и Y срещу Румъния); жалби № 2145/16 и № 20607/16 от 19 януари 2021 г.), и което може да доведе до решение, противоположно на взетото от другата държава членка, упражняването на правото на гражданство на Съюза (член 20 от Договора за функционирането на Европейския съюз) и/или на правото на свободно движение и пребиваване на гражданите на Съюза (член 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 45 от Хартата на основните права на Европейския съюз) в условия на достойнство, равенство пред закона и недискриминация (член 2 от Договора за Европейския съюз; член 18 от Договора за функционирането на Европейския съюз и членове 1, 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз), като същевременно се зачита правото на личен и семеен живот (член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз)?

2) Оказва ли излизането на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз влияние върху отговора на горния въпрос, по-специално i) когато процедурата за промяна на гражданското състояние е започнала преди Брекзит (оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз) и е приключила по време на преходния период, и ii) поради последиците от Брекзит (оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз) дадено лице може да се възползва от правата на европейско гражданство, включително от правото на свободно движение и пребиваване, само въз основа на румънските документи за самоличност или за пътуване, в които същото фигурира като лице от женски пол и име, за разлика от вече законно признатата полова идентичност?

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 11 януари 2023 г. — Remia Com Impex SRL/Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Dolj

(Дело C-10/23, Remia Com Impex)

(2023/C 164/38)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: Remia Com Impex SRL

Ответници: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară şi pentru Siguranța Alimentelor, Direcția Sanitară Veterinară şi pentru Siguranța Alimentelor Dolj

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли Регламент (ЕО) № 853/2004 ([1]) като цяло и в частност разпоредбите на член 1, параграфи 3—5 да се тълкуват в смисъл, че хладилни складове, в които се извършва дейност по продажба на дребно на други обекти за продажба на дребно, но не и на крайния потребител, трябва да бъдат одобрени в съответствие с този регламент, когато съответната дейност не попада в обхвата на изключенията, предвидени в член 1, параграф 5, буква б)?

2) Трябва ли посоченият регламент и правото на Съюза като цяло да се тълкуват в смисъл, че националните органи, които са компетентни да гарантират осъществяването на политиката, съставляваща целта, която трябва да се постигне по нормативен път, и да гарантират спазването на съответните задължения на заинтересованите икономически оператори, са длъжни да тълкуват условието за странична, локална и ограничена дейност, съдържащо се в член 1, параграф 5, буква б), подточка ii), в светлината на съображение 13 от същия регламент, или могат да се отклонят от това тълкуване чрез собствено дефиниране на понятията?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли съответните определения, съдържащи се в национален акт за транспониране на Регламента, да се съобразяват със същността на понятията, така както е описана в съображение 13?

4) Като се има предвид, че разпоредбата на член 17 от Normele atașate Ordinului № 111/2008 (Разпоредби за прилагане на Ordinul № 111/2008) предвижда, че дейността по продажба на дребно на продукти от животински произход може да включва и дейности по доставка и продажба на стоки на други обекти за търговия на дребно на цялата територия на Румъния, без да е необходимо получаването на ветеринарно-санитарно разрешение, допуска ли правото на Съюза, и по-специално Регламент (ЕО) № 853/2004 такава разпоредба и/или такава административна практика?

5) Когато акт на административен орган може да бъде отменен поради несъответствие с национален закон, изисква ли принципът на равностойност този административен акт да може да бъде отменен и поради несъответствие със съответен регламент на Съюза, какъвто е Регламент (ЕО) № 853/2004?

([1]) Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 2004 г., стр. 55; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 71).

Преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto (Португалия), постъпило на 16 януари 2023 г. — SF/MV, Instituto da Segurança Social, IP, Autoridade Tributária e Aduaneira, Cofidis SA — Sucursal em Portugal

(Дело C-20/23, Instituto da Segurança Social e.a.)

(2023/C 164/39)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação do Porto

Страни в главното производство

Жалбоподател: SF

Ответници: MV, Instituto da Segurança Social, IP, Autoridade Tributária e Aduaneira, Cofidis SA — Sucursal em Portugal

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 23, параграф 4 от Директива [2019/1023] ([1]) да се тълкува в смисъл, че изключването на други задължения (различни от изброените в параграфите) е допустимо само когато е „надлежно обосновано“?

2) Трябва ли възможността държавите членки да изключат определени категории задължения от опрощаването (при условие че това изключване е надлежно обосновано, както е предвидено в член 23, параграф 4 от Директива 2019/1023) да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите членки да изключват данъчни вземания (които не са посочени в съответния член), като се поставят в привилегировано положение?

3) При утвърдителен отговор на тези въпроси какви са критериите, на които трябва да отговаря такова изискване за обоснованост по смисъла на правото на Европейския съюз, за да се спазят (такава обоснованост) общите принципи на правото на Съюза и защитата на основните права, на които се подчиняват европейският и националният законодател („недискриминация, основана на гражданство“ (член 18 ДФЕС) и „свобода на стопанската инициатива“ (член 16 от [Хартата на основните права на Европейския съюз]), в допълнение към основните икономически свободи на вътрешния пазар).

4) При отрицателен отговор на този въпрос обхваща ли определението (по смисъла на правото на Европейския съюз и за целите на тълкуването на разглежданата директива) за „задължения, произтичащи от или във връзка с наказателни санкции“ и за „задължения, произтичащи от деликтна отговорност“, и данъчните задължения, предвидени във вътрешното законодателство за транспониране на Директива 2019/1023 (Закон № 9/2022 от 11 януари 2022 г.).

([1]) Директива (ЕС) 2019/1023 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за рамките за превантивно преструктуриране, за опрощаването на задължения и забраната за осъществяване на дейност, за мерките за повишаване на ефективността на производствата по преструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива (ЕС) 2017/1132 (Директива за преструктурирането и несъстоятелността) (ОВ L 172, 2016 г., стр. 18).

Преюдициално запитване от Finanzgerichts Bremen (Германия), постъпило на 25 януари 2023 г. — L/Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit

(Дело C-36/23, Familienkasse Sachsen)

(2023/C 164/40)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Bremen

Страни в главното производство

Жалбоподател: L

Ответник: Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit

Преюдициални въпроси

Въпроси относно тълкуването на предвидените в член 68 от Регламент (ЕО) № 883/2004 ([1]) правила за предимство:

1) Допуска ли член 68 от Регламент (ЕО) № 883/2004 последващо частично възстановяване на определените в Германия детски надбавки с оглед на ползващо се с предимство такова право в друга държава членка дори ако в другата държава членка за детето не са (били) определени съответно не са (били) изплащани семейни обезщетения, вследствие на което сумата, която остава да получава правоимащото лице съгласно германското законодателство, е по-малка по размер от получаваните в Германия детски надбавки?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

   Зависи ли отговорът на въпроса на какво основание трябва да бъдат отпуснати обезщетенията от повече от една държава членка по смисъла на член 68 от Регламент (ЕО) № 883/2004 или от какво произтичат претенциите, които трябва да бъдат координирани, от условията за придобиване на права съгласно националните уредби или от обстоятелствата, с оглед на които съответните лица са подчинени на законодателството на съответните държави членки съгласно членове 11—16 от Регламент (ЕО) № 883/2004?

3) В случай че са от значение обстоятелствата, въз основа на които съответните лица са подчинени на законодателството на съответните държави членки съгласно членове 11—16 от Регламент (ЕО) № 883/2004:

Трябва ли член 68 от Регламент (ЕО) № 883/2004 във връзка с член 1, букви а) и б) и член 11, параграф 3, буква а) от същия регламент да се тълкува в смисъл, че трябва да се приеме наличието на дейност като заето лице или дейност като самостоятелно заето лице на дадено лице в друга държава членка или на положение, приравнено на такава дейност от гледна точка на правото в областта на социалната сигурност, ако социалноосигурителната институция в другата държава членка удостоверява наличие на осигуряване „като земеделски производител“ и компетентната институция за семейни обезщетения в тази държава потвърждава наличието на дейност като заето лице, дори ако съответното лице твърди, че осигуряването е свързано единствено със собствеността върху регистрирано като използвана земеделска земя стопанство, което обаче в действителност не се стопанисва?

([1]) Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82)

Преюдициално запитване от Amtsgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 3 февруари 2023 г. — flightright GmbH/TAP Portugal

(Дело C-52/23, flightright)

(2023/C 164/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ищец: flightright GmbH

Ответник: TAP Portugal

Преюдициални въпроси

1) Налице ли е извънредно обстоятелство по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ([1]), ако възникнат метеорологични условия, които са несъвместими с извършването на полет, независимо дали метеорологичните условия са с извънреден характер?

2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, може ли извънредният характер на метеорологичните условия да се преценява според тяхната регионална и сезонна честота на мястото и по времето на възникването им?

([1]) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския [п]арламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège (Белгия), постъпило на 10 февруари 2023 г. — Chaudfontaine Loisirs/État belge

(Дело C-73/23, Chaudfontaine Loisirs)

(2023/C 164/42)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподател: Chaudfontaine Loisirs SA

Ответник и взискател: État belge (белгийската държава), представлявана от министъра на финансите

Друга страна и длъжник по изпълнението: État belge (белгийската държава), представлявана от министъра на правосъдието

Преюдициални въпроси

1) Допускат ли член 135, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]) и принципът на данъчна неутралност държава членка да изключи от обхвата на предвиденото в тази разпоредба освобождаване единствено хазартните игри, предлагани по електронен път, докато хазартните игри, които не са предлагани по електронен път, остават освободени от ДДС?

2) Допускат ли член 135, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и принципът на данъчна неутралност държава членка да изключи от обхвата на предвиденото в тази разпоредба освобождаване единствено хазартните игри, предлагани по електронен път, но не и лотариите, които остават освободени от ДДС, без значение дали са предлагани или не по електронен път?

3) Допуска ли член [2]67, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз върховна юрисдикция да реши да запази последиците от вътрешноправна разпоредба, която тя отменя поради нарушение на вътрешното право, без да се произнася по нарушението на правото на Съюза, което също е изтъкнато пред нея, и следователно без да постави преюдициалния въпрос за съвместимостта на тази вътрешноправна разпоредба с правото на Европейския съюз, нито да отправи запитване до Съда относно условията, при които би било възможно да реши да запази последиците от тази разпоредба, въпреки несъвместимостта ѝ с правото на Съюза?

4) В случай че отговорът на един от предходните въпроси е отрицателен, възможно ли е било Cour constitutionnelle (Конституционен съд) да запази, с оглед на бюджетните и административните затруднения, които би причинило възстановяването на вече платения данък, вече настъпилите последици на разпоредбите, които е отменил поради несъвместимостта им с националните правила за разпределяне на компетентността, при положение че тези разпоредби са несъвместими и с Директива за ДДС 2006/112/ЕО на Съвета?

5) В случай че отговорът на предходния въпрос е отрицателен, възможно ли е на данъчнозадълженото лице да бъде възстановен ДДС, който то е платило върху действителния брутен марж на предлаганите от него игри и залагания, и то въз основа на разпоредби, несъвместими с Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и с принципа на данъчна неутралност?

([1]) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Определение на председателя на Съда от 7 февруари 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Augstākā tiesa (Senāts) — Латвия) — SIA „Ogres HES“, *при участието на:* Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

(Дело C-152/21 ([1]), Ogres HES)

(2023/C 164/43)

Език на производството: латвийски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

([1]) ОВ C 242, 21.6.2021 г.

Определение на председателя на Съда от 28 декември 2022 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'arrondissement de Luxembourg — Люксембург) — G-Finance SARL, DV/Luxembourg Business Registers

(Дело C-317/21 ([1]), G-Finance)

(2023/C 164/44)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

([1]) ОВ C 297, 26.7.2021 г.

Определение на председателя на първи състав на Съда от 13 февруари 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Grand Production d.o.o./GO4YU GmbH, DH, GO4YU d.o.o, MTEL Austria GmbH

(Дело C-423/21 [1]**, Grand Production)**

(2023/C 164/45)

Език на производството: немски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

[1] ОВ C 422, 18.10.2021 г.

Определение на председателя на Съда от 12 януари 2023 г. (преюдициално запитване, отправено от Апелативен съд — Варна — България) — наказателно производство срещу Т.П., О.Ф

(Дело C-698/22, ТП и ОФ) [1]

(2023/C 164/46)

Език на производството: български

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

[1] ОВ C 35, 30.1.2023 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Basaglia/Комисия

(Дело T-597/21) [1]

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) 1049/2001 — Документи относно някои проекти в рамките на програмата eTEN и на Пета и Шеста рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие — Частичен отказ за достъп — Липса на документи — Едностранно ограничение на приложното поле на заявлението за достъп — Задължение за конкретно и индивидуално разглеждане — Прекомерно работно натоварване — Член 266 ДФЕС — Решение, прието в изпълнение на решение на Общия съд — Мерки за изпълнение на отменително съдебно решение)

(2023/C 164/47)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Giorgio Basaglia (Милано, Италия) (представител: G. Balossi, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Ehrbar и A. Spina)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска частичната отмяна на Решение C(2021) 5741 окончателен на Комисията от 27 юли 2021 г. относно потвърдително заявление за достъп до документи

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда г-н Giorgio Basaglia да заплати съдебните разноски.

[1] ОВ C 462, 15.11.2021 г.

Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — TO/EUAA

(Дело T-727/21) [1]

(Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Публична служба — Срочно наети служители — Назначаване — Външна обява за свободна длъжност [поверително] — Решение да не се удължава валидността на списък с резерви — Срок за обжалване по административен ред — Публикуване в интернет — Липса на извинима грешка — Недопустимост)

(2023/C 164/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: TO (представител: É. Boigelot)

Ответник: Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (EUAA) (представители: P. Eyckmans и M. Stamatopoulou, подпомагани от T. Bontinck, A. Guillerme и T. Payan, avocats)

Предмет

С жалбата си на основание член 270 ДФЕС жалбоподателката иска, от една страна, отмяна на решение EASO/HR/2020/2331 на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището (EUAA) от 18 декември 2020 г. да не се удължава с още една година валидността на списъка с резерви, съставен в резултат на процедура за подбор [*поверително*], в който фигурира името на жалбоподателката, и от друга страна, искане за присъждане на обезщетение за вредите, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла.

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда ТО да заплати съдебните разноски.

([1]) ОВ C 11, 10.1.2022 г.

Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Homy Casa/EUIPO — Albatros International (Столове)

(Дело T-89/22) ([1])

(Промишлен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ стол — Предходен промишлен дизайн — Основание за недействителност — Оповестяване на предходния промишлен дизайн — Оповестяване в интернет — Установяване на предходния промишлен дизайн — Правопощие за преценка на апелативния състав — Член 63, параграф 1 от Регламент (ЕО) 6/2002)

(2023/C 164/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Homy Casa Ltd (Гуанджоу, Китай) (представител: J. Vogtmeier, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Nicolás Gómez и J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Albatros International GmbH (Нердлен, Германия) (представител: A. Biesterfeld-Kuhn, адвокат)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на трети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 30 ноември 2021 г. (преписка R 837/2020-3)

Диспозитив

1) Отменя решението на трети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 30 ноември 2021 г. (преписка R 837/2020-3).

2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разноски, включително необходимите разноски, направени от Homy Casa Ltd за целите на производството пред апелативния състав на EUIPO.

3) Осъжда Albatros International GmbH да заплати направените от него съдебни разноски.

([1]) ОВ C 148, 4.4.2022 г.

Решение на Общия съд от 8 март 2023 г. — Ruhorimbere/Съвет

(Дело T-91/22) ([1])

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки с оглед на положението в Демократична република Конго — Замразяване на средства — Ограничения за достъп до територията на държавите членки — Запазване на името на жалбоподателя в списъка на визираните лица — Право на изслушване — Доказателство за обосноваността на вписването и запазването в списъците — Явна грешка в преценката — Продължаване на фактическите и правните обстоятелства, довели до приемането на ограничителните мерки)

(2023/C 164/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Демократична република Конго) (представители: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme и T. Payan, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M.-C. Cadilhac и S. Lejeune)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да се отменят, от една страна, Решение (ОВППС) 2021/2181 на Съвета от 9 декември 2021 година за изменение на Решение 2010/788/ОВППС относно ограничителни мерки по отношение на Демократична република Конго (ОВ L 443, 2021 г., стр. 75), а от друга страна, Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/2177 на Съвета от 9 декември 2021 година за прилагане на член 9 от Регламент (ЕО) № 1183/2005 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу лица, нарушаващи оръжейното ембарго по отношение на Демократична република Конго (ОВ L 443, 2021 г., стр. 3), доколкото се отнасят до него

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда г-н Éric Ruhorimbere да заплати съдебните разноски.

([1]) ОВ C 148, 4.4.2022 г.

Решение на Общия съд от 8 март 2023 г. — Mutondo/Съвет

(Дело T-94/22) ([1])

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки с оглед на положението в Демократична република Конго — Замразяване на средства — Ограничения за достъп до територията на държавите членки — Запазване на името на жалбоподателя в списъка на визираните лица — Доказателство за обосноваността на вписването и запазването в списъците — Промяна във фактическите и правните обстоятелства, довели до приемането на ограничителните мерки)

(2023/C 164/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Kalev Mutondo (Киншаса, Демократична република Конго) (представители: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme и T. Payan, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: B. Driessen и M.-C. Cadilhac)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да се отменят, от една страна, Решение (ОВППС) 2021/2181 на Съвета от 9 декември 2021 година за изменение на Решение 2010/788/ОВППС относно ограничителни мерки по отношение на Демократична република Конго (ОВ L 443, 2021 г., стр. 75), а от друга страна, Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/2177 на Съвета от 9 декември 2021 година за прилагане на член 9 от Регламент (ЕО) № 1183/2005 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу лица, нарушаващи оръжейното ембарго по отношение на Демократична република Конго (ОВ L 443, 2021 г., стр. 3), доколкото се отнасят до него

Диспозитив

1) Отменя Решение (ОВППС) 2021/2181 на Съвета от 9 декември 2021 година за изменение на Решение 2010/788/ОВППС относно ограничителни мерки по отношение на Демократична република Конго и Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/2177 на Съвета от 9 декември 2021 година за прилагане на член 9 от Регламент (ЕО) № 1183/2005 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу лица, нарушаващи оръжейното ембарго по отношение на Демократична република Конго (ОВ L 443, 2021 г., стр. 3), доколкото се отнасят до г-н Kalev Mutondo.

2) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

([1]) ОВ C 148, 4.4.2022 г.

Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Katjes Fassin/EUIPO (THE FUTURE IS PLANT-BASED)

(Дело T-133/22) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „THE FUTURE IS PLANT-BASED“ — Марка, представляваща рекламен лозунг — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/C 164/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Емерих ам Рейн, Германия) (представители: T. Schmitz и S. Stolzenburg-Wiemer, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител(и): Д. Стоянова-Вълчанова и E. Markakis)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да бъде отменено решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 декември 2021 г. (преписка R 1023/2021-5)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Katjes Fassin GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

([1]) ОВ C 171, 25.4.2022 г.

Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Novartis/EUIPO — AstraZeneca (BREZTREV)

(Дело T-174/22) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „BREZTREV“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз „ONBREZ“, „DAYBREZ“, „BREZILIZER“ и „BREEZHALER“ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/C 164/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novartis AG (Базел, Швейцария) (представител: A. Nordemann-Schiffel, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: N. Lamsters и T. Frydendahl)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: AstraZeneca AB (Содертале, Швеция) (представители: C. Tenkhoff и T. Herzog, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 януари 2022 г. (преписка R 738/2021-2)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Novartis AG да заплати съдебните разноски.

([1]) ОВ C 207, 23.5.2022 г.

Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Novartis/EUIPO — AstraZeneca (BREZTRI)

(Дело T-175/22) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „BREZTRI“ — По-ранни словни марки на Европейския съюз „ONBREZ“, „BREZILIZER“ и „BREEZHALER“ — Липса на вероятност от объркване — Липса на засилен отличителен характер на по-ранните марки — Член 60, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 27, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) 2018/625)

(2023/C 164/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novartis AG (Базел, Швейцария) (представител: A. Nordemann-Schiffel, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: N. Lamsters и T. Frydendahl)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: AstraZeneca AB (Содертале, Швеция) (представители: C. Tenkhoff и T. Herzog, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 януари 2022 г. (преписка R 737/2021-2)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Novartis AG да заплати съдебните разноски.

(1) ОВ C 207, 23.5.2022 г.

Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — FA World Entertainment/EUIPO (FUCKING AWESOME)

(Дело T-178/22) (1)

(Марка на Европейския съюз — Посочваща Европейския съюз международна регистрация — Словна марка „FUCKING AWESOME“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Правна сигурност — Равно третиране — Принцип на добра администрация)

(2023/C 164/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: FA World Entertainment Inc. (Лос Анджелис, Калифорния, Съединени щати) (представители: M. Breuer, И. Димитров и C. Tenbrock, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: T. Frydendahl)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска да се отмени решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 3 февруари 2022 г. (преписка R 1131/2021-5)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда FA World Entertainment Inc. да заплати съдебните разноски.

(1) ОВ C 207, 23.5.2022 г.

Решение на Общия съд от 15 март 2023 г. — Zelmotor/EUIPO — B&B Trends (zelmotor)

(Дело T-194/22) (1)

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „zelmotor“ — Липса на реално използване на марката — Член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2023/C 164/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Zelmotor sp. z o.o. (Жешов, Полша) (представител: M. Rumak, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: B&B Trends, SL (Санта Перпетуа де Могода, Испания) (представител: J. Mora Cortés, адвокат)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска частична отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 4 февруари 2022 г. (преписка R 927/2021-2)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Zelmotor sp. z o.o. да заплати направените от него, както и от B&B Trends, SL съдебни разноски.

3) Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) понася направените от нея съдебни разноски.

([1]) ОВ C 222, 7.6.2022 г.

Определение на Общия съд от 6 март 2023 г. — Oatly/EUIPO — D's Naturals (Wow no cow!)

(Дело T-429/22) ([1])

(Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2023/C 164/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Oatly AB (Малмьо, Швеция) (представител: M. Johansson, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: T. Klee и J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: D's Naturals LLC (Синсинати, Охайо, Съединени американски щати) (представители: M. Hawkins и T. Dolde, адвокати)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяната на решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 2 май 2022 г. (преписка R 1539/2021-2)

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по съществото на жалбата.

2. Осъжда Oatly AB и D's Naturals LLC да понесат направените от тях съдебни разноски, както и, всеки от тях, половината от съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

([1]) ОВ C 326, 29.8.2022 г.

Определение на Общия съд от 16 февруари 2023 г. — Кипър/EUIPO — Cemet (Halime)

(Дело T-615/22) [1]

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Окончателно отхвърляне на заявката за регистрация на марката в рамките на паралелно производство по възражение — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)

(2023/C 164/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представители: S. Malynicz и C. Milbradt, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Cemet Oy (Хелзинки, Финландия)

Предмет

С жалбата си на основание на член 263 ДФЕС Република Кипър иска отмяната на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 28 юни 2022 г. (преписка R 121/2022-5)

Диспозитив

1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.

2) Осъжда Република Кипър и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да понесат направените от тях съдебни разноски.

[1] ОВ C 432, 14.11.2022 г.

Иск, предявен на/Жалба, подадена на 27 януари 2023 г. — SCC Legal/Комисия

(Дело T-43/23)

(2023/C 164/59)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: SCC Legal Rechtsanwaltgesellschaft mbH (Бад Кройцнах, Германия) (представители: C. Stallberg и C. Binder, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да установи, че в нарушение на правото на Съюза ответникът е пропуснал, след повеждане на процедурата по обмяна на становища да проведе и последващата процедура по регулиране с оглед на отнемането на одобрението на натриевия хидрогенкарбонат като основно вещество съгласно член 23, параграф 6, четвърта алинея във връзка с член 79, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 2009 г., стр. 1);

— при условията на евентуалност, да установи, че в нарушение на правото на Съюза, след провеждането на официалната процедура по обмяна на становища с оглед отнемането на одобрението на натриевия хидрогенкарбонат като основно вещество съгласно член 23, параграф 6, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1107/2009, ответникът е пропуснал да преработи резултатите от това производство след получаването и оценката на становищата на държавите членки, по-специално като информира за това органите и заинтересованите субекти и като предостави за това определен срок;

— при условията на евентуалност спрямо предходното, да установи, че в нарушение на правото на Съюза ответникът не е провел на официалната процедура по обмяна на становища с оглед отнемането на одобрението на натриевия хидрогенкарбонат като основно вещество съгласно член 23, параграф 6, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1107/2009;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неизпълнение на задължението за започване на процедура за отнемане на одобрението на основното вещество в случай на последващо отпадане на критериите за одобряването му

   NatriSan® не отговарял на приложимите критерии за одобрение на натриевия хидрокарбонат като основно вещество съгласно с член 23, параграф 1, втора алинея, буква г) от Регламент (ЕО) № 1107/2009, поради което ответникът бил длъжен да отнеме одобрението на основното вещество. Той обаче нарушил това изискване, защото, независимо от подаденото искане в този смисъл, ответникът не провел съответната процедура по регулиране с оглед на отнемането на одобрението на основното вещество.

2. Второ основание: нарушение на принципа на субсидиарност на процедурата по одобрение на основни вещества

   С непровеждането на процедурата по регулиране с оглед на отнемането на одобрението на основното вещество се нарушавал установеният в законодателството относно растителната защита принцип на субсидиарност, който закрилял жалбоподателя, съгласно който принцип дадено одобрение на основно вещество подлежало на отнемане, когато съответното вещество се разпространявало на пазара като средство за растителна защита.

3. Трето основание: нарушение на принципа на приоритет в процедурата по одобрение на основни вещества

   Съгласно принципа на приоритета издаденото за NatriSan® разрешение препятствало одобрението на това вещество като основно вещество и задължавал ответника да отнеме одобрението на основното вещество и да проведе съответната процедура в тази връзка.

4. Четвърто основание: нарушение на принципа на обоснованите правни очаквания

   Жалбоподателят счита, че след издаването на разрешение за NatriSan ® на основание разпоредбите относно растителната защита, той имал основание да очаква, че ответникът щял да отнеме незабавно след това одобрението на натриевия хидрогенкарбонат като основно вещество. Поради това вследствие на обстоятелството, че не е стартирана процедурата по регулиране,, с оглед на отнемането на одобрението на основното вещество се нарушавал установеният в правото на Съюза принцип на защита на оправданите правни очаквания.

Жалба, подадена на 13 февруари 2023 г. — UH/ЕЦБ

(Дело T-67/23)

(2023/C 164/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: UH (представители: M. Burianski, R. Janjuah и W. Häring, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска централна банка

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на ответника от 13 декември 2022 г. за отнемане на лицензия на жалбоподателя като кредитна институция (ECB-SSM-2022-DE-22 WHD-2022-0001),

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: процесуална незаконосъобразност на решението

Решението на ЕЦБ се основава в диспозитива на друго правно основание за приемане от посоченото в мотивите. Поради това е налице нарушаване на задължението за мотивиране по член 39 от Закона за административното производство, член 296, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права.

2. Второ основание: нарушаване на правото на изслушване

ЕЦБ не е взела предвид становището на жалбоподателя в процедурата на консултация. Поради това е налице нарушение на член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права.

3. Трето основание: липсва предпоставка от фактическия състав на член 35, параграф 2, точка 4, буква а) от Закона за банковата дейност

Не са налице предпоставките от фактическия състав на използваното в мотивите на решението на ЕЦБ правно основание за приемането му по член 35, параграф 2, точка 4, буква а) от Закона за банковата дейност. Не е налице предвиденото в това правно основание предположение, което впрочем е и оборено.

4. Четвърто основание: липсва предпоставка от фактическия състав на член 35, параграф 2, точка 6 от Закона за банковата дейност

Не са налице предпоставките от фактическия състав на член 35, параграф 2, точка 6 от Закона за банковата дейност, който е използван като правно основание в мотивите на решението на ЕЦБ. ЕЦБ не е отчела динамичното определение за собствен капитал в това правно основание. Освен това позоваването на повишените изисквания за собствен капитал на федералния орган за финансов надзор е нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата на основните права.

5. Пето основание: грешка в преценката и злоупотреба с власт от страна на ЕЦБ

— Отнемането на банковия лиценз е непропорционално. На първо място е налице грешка при упражняване на правото на преценка, тъй като ЕЦБ обосновава отнемането на банковия лиценз и с обстоятелството, че е трябвало да бъде оповестено наличието на твърдени „тежки“ нарушения на пруденциалните изисквания. По този начин ЕЦБ придава на решението си непредвиден в закона санкционен характер, какъвто не е залегнал в член 35 от Закона за банковата дейност. Поради това е налице нарушение на член 40 от Закона за административното производство, член 5, параграф 1, второ изречение ДЕС и член 263, параграф 2 ДФЕС.

— По-нататък е налице злоупотреба с власт. Отнемането на банковия лиценз не е подходящо за постигането на преследваната с тази мярка цел. Отнемането на лиценза би имало твърде неблагоприятно въздействие върху кредиторите на жалбоподателя и гарантирането на влоговете, което може да бъде избегнато от планираната от жалбоподателя доброволна ликвидация.

— Отнемането на банковия лиценз не е и необходимо, тъй като с концепцията за доброволна ликвидация на жалбоподателя е налице също толкова ефективно, но по-малко засягащо средство за постигане на преследваната с отнемането цел. Тази концепция за доброволна ликвидация е залегнала в основата на решение на федералния орган за финансов надзор.

— Отнемането на банковия лиценз не е и подходящо. Не е налице обосновано накърняване на основното право по член 12, параграф 1 във връзка с член 19, параграф 3 от Основния закон. Последващи действия по член 38 от Закона за банковата дейност, които има опасност да се предприемат поради отнемането на банковия лиценз са непропорционални. Освен това ще възникнат значителни неблагоприятни последици за кредиторите и акционерите на жалбоподателя, които биха могли да бъдат избегнати чрез доброволна ликвидация с банков лиценз.

— Освен това е налице неупражняване на правото на преценка, тъй като член 35, параграф 2, точка 4, буква а) от Закона за банковата дейност изисква двойна проверка на пропорционалността, която ответникът не е извършил.

Жалба, подадена на 17 февруари 2023 г. — RWE Supply & Trading/ACER

(Дело T-95/23)

(2023/C 164/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: RWE Supply & Trading GmbH (Есен, Германия) (представители: U. Scholz, H. Weßling и M. von Falkenhausen, Rechtsanwälte)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на апелативния съвет от 9 декември 2022 г. (№ A 0[0]2-2022),

— при условията на евентуалност да отмени първоначалното решение на ответника от 25 февруари 2022 г. (№ 03/2022),

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на главното искане.

1. Първо основание:

Апелативният съвет на ACER е пренебрегнал факта, че решение № 03/2022 засяга жалбоподателя не само пряко, но и лично и жалбоподателят има право на обжалване съгласно член 28, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/942 ([1]).

2. Второ основание:

Апелативният съвет на ACER е пренебрегнал факта, че е налице право на обжалване по член 28, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/942 и когато обжалваната мярка е подзаконов акт, който, както е в настоящия случай, засяга пряко жалбоподателя и не включва мерки за изпълнение.

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на искането, направено при условията на евентуалност, в случай че главното искане е неоснователно.

1. Първо основание:

Приетите в решение № 03/2022 временни ценови ограничения в размер на +/- 15,000 EUR/MWh нарушават забраната за нетехнически ценови ограничения на балансиращите пазари на електроенергия съгласно член 10, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/943 ([2]) на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 30, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2195 ([3]), тъй като те не отговарят на условията по член 30, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2195, както и самият ответник признава.

2. Второ основание:

Ответникът неправилно основава решението си на член 5, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) 2019/942 във връзка с член 5, параграф 2, буква е) и член 6, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/2195. Посочените разпоредби оправомощават ответника да преразгледа и одобри предложение на операторите на преносната система за приемане или изменение на методиките за ценообразуване на балансиращата енергия съгласно член 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/2195. Ценови ограничения могат да бъдат част от такова предложение само ако отговарят на условията по член 30, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/2195, на които обаче предложените от операторите на преносни системи ценови ограничения не отговарят. Това признава и самият ответник. Поради това липсва предложение, което да подлежи на преглед или одобрение, и съответно ответникът няма правомощие да взема решение по член 5, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) 2019/942.

3. Трето основание:

Дори ако ответникът е имал правомощие за преглед на незаконосъобразни предложения на операторите на преносни системи за въвеждане на ценови ограничения на основание член 5, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) 2019/942, той не е упражнил това правомощие. Съгласно собствените си мотиви ответникът по-скоро не само се отклонява от предложението на операторите на преносни системи, но и приема напълно самостоятелни правила. Поради това ответникът си е присвоил право на инициатива, което не е предвидено в правото на Съюза.

4. Четвърто основание:

Определените от ответника временни ценови ограничения противоречат на целта на Регламент (ЕС) 2017/2195 и Регламент (ЕС) 2019/943.

5. Пето основание:

Обжалваното решение не е мотивирано съгласно изискванията по член 14, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2019/942, член 296 ДФЕС и член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС.

6. Шесто основание:

Обжалваното решение се основава на нарушаване на правото на жалбоподателя да бъде изслушан съгласно член 41 от Хартата на основните права на ЕС във връзка с член 14, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/942, тъй като ответникът е изпратил проекта на приетите временни ценови ограничения само на операторите на преносни системи, на Европейската мрежа на операторите на преносни системи за електроенергия (ЕМОПС-Е) и на регулаторните органи за представяне на становище, а други заинтересовани страни по смисъла на член 14, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/942, между които и жалбоподателят, са били лишени от тази възможност.

([1]) Регламент (ЕС) 2019/942 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година за създаване на Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ОВ L 158, 2019 г., стр. 22).

([2]) Регламент (ЕС) 2019/943 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно вътрешния пазар на електроенергия (ОВ L 158, 2019 г., стр. 54).

([3]) Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията от 23 ноември 2017 година за установяване на насоки за електроенергийното балансиране (ОВ L 312, 2017 г., стр. 6).

Жалба, подадена на 17 февруари 2023 г. — Uniper Global Commodities/ACER

(Дело T-96/23)

(2023/C 164/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Uniper Global Commodities SE (Дюселдорф, Германия) (представители: T. Richter, M. Schellberg, C. Sieberg и M. Schleifenbaum, Rechtsanwälte)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на апелативния съвет на ACER от 9 декември 2022 г. (№ A 003-2022),

— при условията на евентуалност да отмени решението на ответника от 25 февруари 2022 г. (№ 03/2022),

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание:

Апелативният съвет на ACER неправилно е установил, че решението на ответника (№ 03/2022) е „адресирано към друго лице“ и жалбоподателят не е засегнат нито „пряко“, нито „лично“ по смисъла на член 28, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/942 ([1]):

— Констатацията на апелативния съвет се основава на неправилно тълкуване на член 28, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/942 и на повърхностна преценка на особеното засягане на жалбоподателя.

— Апелативният съвет е основал предполагаемата липса на лично засягане на съображения от съдебната практика по член 263, параграф 4 ДФЕС, която не е приложима към настоящия случай или е неправилно преценена.

2. Второ основание:

Апелативният съвет действително е потвърдил, че решението на ответника е подзаконов акт по член 263, алинея четвърта, трето предложение ДФЕС, но незаконно е тълкувал член 28, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/942 в смисъл, че съгласно тази разпоредба, в отклонение от член 263, алинея четвърта, трето предложение ДФЕС, жалбоподателят няма процесуална легитимация:

— Тълкуването на апелативния съвет не взема предвид нито смисъла и целта на производството по обжалване, нито ролята на жалбоподателя в рамките на изискващото одобрение саморегулиране на балансиращите пазари на електроенергия съгласно Регламент (ЕС) 2017/2195 ([2]).

— Тълкуването на апелативния съвет води до липса на правна защита, което е в противоречие с първичното право.

— Обратно на становището на апелативния съвет текстът на разпоредбата допуска тълкуване, съгласно което жалбоподателят има процесуална легитимация.

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на искането, направено при условията на евентуалност.

1. Първо основание

Ответникът е надвишил предоставената му компетентност по член 5, параграф 1, второ изречение и параграф 6 във връзка с член 6, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/2195, като не се е произнесъл по искането на ENTSO-E (Европейска мрежа на операторите на преносни системи), а е установил нещо съвсем различно.

2. Второ основание

Ответникът не е трябвало да определя ценови ограничения, и когато се счита за компетентен по Регламент (ЕС) 2017/2195 и Регламент (ЕС) 2019/942, без да направи нова консултация съгласно член 10 от Регламент (ЕС) 2019/942.

3. Трето основание

Липсва правно основание за определените от ответника ценови ограничения.

4. Четвърто основание

Ответникът не е мотивирал достатъчно определянето на ценови ограничения в противоречие с член 14, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2019/942 и член 296 ДФЕС.

5. Пето основание

С решението си ответникът е нарушил член 3, параграф 1, букви а), б) и д) от Регламент (ЕС) 2017/2195.

6. Шесто основание

С определянето на ценови ограничения ответникът е нарушил принципа на пропорционалност съгласно член 5, параграф 4, първо и второ изречение ДЕС и член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/2195.

([1]) Регламент (ЕС) 2019/942 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година за създаване на Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ОВ L 158, 2019 г., стр. 22).
([2]) Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията от 23 ноември 2017 година за установяване на насоки за електроенергийното балансиране (ОВ L 312, 2017 г., стр. 6).

Иск, предявен на 14 март 2023 г. — Merlin и др./Комисия

(Дело T-141/23)

(2023/C 164/63)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: Laurent Merlin (Екиан-Плаж, Франция) и 27 други ищци (представители: F.-C. Laprévote и F. de Bure, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищците молят Общия съд:

— да установи на основание член 265 ДФЕС, че Комисията не се е произнесла по наличието на твърдяна държавна помощ въз основа на представената от ищците информация, което представлява неправомерно бездействие,

— да разпореди на Комисията да приеме в рамките на два месеца решение на основание Регламент (ЕС) 2015/1589 ([1]) на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

— да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците изтъкват едно-единствено основание. Те твърдят, че е налице незаконосъобразно бездействие от страна на Комисията, доколкото тя не е приела решението, предвидено в член 4 от Регламент 2015/1589, след предварителната проверка на информацията, предоставена с подадените пред нея от ищците жалби относно държавна помощ, за която се твърди, че е предоставена незаконно от нидерландските органи в полза на собственици на кораби за морски риболов.

([1]) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 15 март 2023 г. — VF/Съвет

(Дело T-143/23)

(2023/C 164/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VF (представител: C. Docclo, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 14 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза ([1]), в частта ѝ, с която:

— член 17 изключва от обхвата ѝ доходите от международно корабоплаване, попадащи в рамките на тонажния режим на данъчно облагане на държавите членки, разрешен съгласно правилата за държавните помощи, различни от „доходи от международно корабоплаване“ и „допустим допълнителен доход от международно корабоплаване“;

— член 17 се прилага само ако „съставното образувание докаже, че стратегическото или търговското управление на всички съответни кораби действително се осъществява в рамките на юрисдикцията, в която се намира съставното образувание“;

— Директивата не предвижда преходни мерки за данъкоплатците, които са направили значителни инвестиции, разчитайки на национален тонажен режим на данъчно облагане;

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски по това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Директивата нарушава общия принцип на равно третиране на сходни предприятия.

2. Второ основание: Директивата нарушава общия принцип на пропорционалност, защото нейното действие надхвърля необходимото за постигането на целта ѝ.

3. Трето основание: прилагането на правилата на Директивата към чисто национални положения нарушава принципа на пропорционалност.

4. Четвърто основание: нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.

5. Пето основание: нарушение на членове 115 и 107 ДФЕС.

([1]) ОВ L 328, 2022 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 17 март 2023 г. — Eurosemillas/OCVV — Nador Cott Protection и Carpa Dorada (Nadorcott)

(Дело T-145/23)

(2023/C 164/65)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Eurosemillas, SA (Кордоба, Испания) (представители: J. Muñoz-Delgado y Mérida и M. Esteve Sanz, abogados)

Ответник: Служба на Общността за сортовете растения (CPVO)

Други страни в производството пред отделението по жалбите: Nador Cott Protection SARL (Сен Рафаел, Франция), Carpa Dorada, SL (Алмасора, Испания)

Данни за производството пред CPVO

Притежател на сорта растение, който се ползва със спорната правна закрила на Общността: другата страна в производството пред отделението по жалбите, Nador Cott Protection SARL

Сорт растение, който се ползва със спорната правна закрила на Общността: Ползващ се с правна закрила на Общността сорт растение № EU 14111 — Наименование на сорта: „Nadorcott“ — Вид: „Citrus reticulata Blanco“

Производство пред CPVO: производство за анулиране на правата

Обжалвано решение: решение на отделението по жалбите на CPVO от 2 януари 2023 г. по преписка A002/2020

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да уважи първото основание на жалбата и да отмени обжалваното решение, като върне делото на отделението по жалбите на CPVO, за да приеме необходимите мерки за изпълнение на съдебното решение,

— при условията на евентуалност, ако Общият съд не уважи първото основание на жалбата или ако го уважи, но приеме, че въз основа на представените в производството фактически и правни елементи е в състояние да постанови решението, което отделението по жалбите е имало задължение да приеме, да уважи жалбата на Eurosemillas SA на някое от основания второ до шесто, да отмени обжалваното решение и да постанови на негово място ново решение, с което се отменя решение № NN20 на CPVO от 16 декември 2019 г. и се обяви нищожността на правната закрила на сорт растение на Общността № EU 14111 по отношение на сорта мандарина „Nadorcott“,

— да осъди ответниците да понесат съдебните разноски за настоящото производство по обжалване, както и разноските за действията, извършени пред CPVO и нейното отделение по жалбите.

Изложени основания

— Нарушение на основното право на добра администрация във връзка с основното право на ефективни правни средства за защита и на справедлив процес при всички гаранции, предвидени в членове 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

— Нарушение поради неприлагане на член 20, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2100/1994 на Съвета във връзка с член 10 от него.

— Нарушение поради неправилно прилагане на член 116 от Регламент (ЕО) № 2100/1994 на Съвета.

— Нарушение поради неприлагане на член 20, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 2100/1994 на Съвета във връзка с член 10 поради това, че не е взето предвид обстоятелството, че предоставянето на сортови компоненти и събран материал от „Nadorcott“ в ЕС преди гратисния период (изчислен без прилагане на член 116) премахва новостта на сорта.

— Нарушение поради неприлагане на член 20, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 2100/1994 на Съвета във връзка с член 11, параграф 1 от него.

— Нарушение поради неприлагане на член 20, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 2100/1994 на Съвета във връзка с член 11, параграф 4 от него.

Жалба, подадена на 21 март 2023 г. — WhatsApp Ireland/Европейски комитет по защита на данните

(Дело T-153/23)

(2023/C 164/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: WhatsApp Ireland Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: J. Killick, G. Forwood, I. Sarmas, H. Gafsen, lawyers, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan, D. Breatnach, Solicitors, D. McGrath, SC, E. Egan McGrath, B. Kennedy, SC, C. Geoghegan, Barristers)

Ответник: Европейски комитет по защита на данните (ЕКЗД)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да постанови извършването на поисканите процесуално-организационни действия,

— да отмени Решение със задължителен характер 5/2022 на ЕКЗД по спора, отнесен от DPC, относно WhatsApp Ireland Limited (член 65 от ОРЗД), от 5 декември 2022 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) и

— да осъди ЕКЗД да заплати разноските и разходите на WhatsApp Ireland във връзка с това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ЕКЗД не е действал като безпристрастен субект, в нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата.

2. Второ основание: при условия на потвърждаване посредством процесуално-организационни действия, обжалваното решение е опорочено от процесуални нередовности при приемането си.

3. Трето основание: ЕКЗД е надхвърлил своите правомощия, разглеждайки въпроси, които са извън обхвата на жалбата.

4. Четвърто основание: ЕКЗД е допуснал грешка, като е указал на Irish Data Protection Commission да приеме, че жалбоподателят не е могъл да се позове на договорна необходимост по член 6, параграф 1, буква б) от ОРЗД.

5. Пето основание: ЕКЗД е допуснал грешка при прилагане на правото, като е указал на Irish Data Protection Commission да приеме, че е налице нарушение на принципа на справедлив процес, закрепен в член 5, параграф 1, буква а) от ОРЗД.

6. Шесто основание: ЕКЗД е допуснал грешка при прилагане на правото и е надхвърлил своите правомощия, като е указал на Irish Data Protection Commission да продължи да разследва цялото обработване на лични данни от WhatsApp Ireland, за да определи дали то включва специални категории лични данни по член 9 от ОРЗД.

7. Седмо основание: ЕКЗД е надхвърлил своите правомощия и е допуснал грешка при прилагане на правото, като е указал на Irish Data Protection Commission да наложи административна глоба.

Определение на Общия съд от 9 март 2023 г. — Junqueras i Vies/Парламент

(Дело T-485/20) [1]

(2023/C 164/67)

Език на производството: испански

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

[1] ОВ C 304, 14.9.2020 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG